

MR. P. G. RAMA VARMA RAJA (*Member nominated for the Kshatriya Act Amendment Bill*) : I second it.

The question that the Bill be taken into consideration was put and carried.

Clauses 1 to 4.

The question that clauses 1 to 4 do stand part of the Bill was put and carried.

Clauses 1 to 4 were added to the Bill.

Schedule, Preamble and Title.

The question that the Schedule, Preamble and Title do stand part of the Bill was put and carried.

The Schedule, Preamble and Title were added to the Bill.

MR. A. E. PANDARATHIL : Sir, I move that the bill be passed.

MR. P. G. RAMA VARMA RAJA : I second it.

The question that the Bill be passed was put and carried.

The Bill was passed.

THE TRAVANCORE EZHAVA BILL—ADDITION OF A MEMBER TO THE SELECT COMMITTEE.

MR. N. R. KRISHNAN : Sir, I move that Mr. T. K. Narayanan, Member, Nominated for the purpose of the Ezhava Bill, be added to the Select Committee appointed to consider it.

MR. A. K. KUMARAN VYDIAN : I second it.

The motion was carried.

THE TRAVANCORE SPECIAL MARRIAGE AND SUCCESSION BILL.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : Sir, I move that the Travancore Special Marriage and Succession Bill be passed.

(Mr. P. S. Muhamed rose to move an amendment at this stage).

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI : Sir, the amendment cannot be moved ordinarily except with the special permission of the chair.

PRESIDENT : Yes, I know that.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI : Sir, I have also a few formal amendments to move.

PRESIDENT : As Mr. Padmanabha Pillai pointed out, it is no doubt a well-recognised procedure that at the third reading stage no amendment is allowed except with the leave of the Chair and under special circumstances. It has, however, come to the notice of Government and of the Chair that a proportion of the Muslim population of the State feels that the application of this Bill to Muslims might conflict with Quranic injunctions and might be against their religious dictates. Knowing as I do how solicitous this House is, as it should be, regarding the feelings of any minority which feels strongly on a matter of this kind, I have thought it best to allow the honourable member to move the amendment which he will now do.

MR. P. S. MUHAMED : Sir, I beg to move that the following be added as sub-clause (2) of clause 2 numbering the present clause 2, as sub-clause (1) of clause 2 :-

"Notwithstanding anything contained in sub-clause (1) of clause 2 the provisions of this act shall not be applied to the Muslim Community".

MR. P. S. MUHAMED : സർ, ഈ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്റെ പേരിൽ ഇത് അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അനുവാദം തന്നതിൽ അധ്യക്ഷൻ അവർകളോട് എനിക്കുള്ള അതീവമായ കൃതജ്ഞതയെ ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

സർ, ഈ ഭേദഗതി ഈ ബില്ലിന്റെ രണ്ടാംവായന നടന്ന അവസരത്തിൽ ഞാൻ തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചതാണ്. എന്നാൽ അന്ന് തള്ളിപ്പോയി. അന്ന് നടന്ന പല പ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ഈ സഭയിലെ മെമ്പർമാർക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും ഈ ബില്ലിനോട് വാസ്തവത്തിൽ മുസ്ലീംകൾക്ക് എതിരുകളിൽ ആവിവരം സമുദായം മുൻകൂട്ടി പ്രചരിപ്പിക്കാതിരുന്നതു ഒരു നൂനത ആയിരുന്നു എന്നും ആയിരുന്നു. രണ്ടാംവായനക്കു ശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ എവിടെയെല്ലാം താമസിക്കുന്നുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം യോഗങ്ങൾ കൂടി ഈ ബില്ലിനോട് മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമില്ലെന്നും ഈ ബിൽ പാസാക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ മതത്തിൽ കൈകടത്തുകയാണെന്നും അതുകൊണ്ട് അവരെ ഈ ബില്ലിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കണമെന്നും കാണിച്ച് നിരവധി നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കുകയും ചെയ്തു.

MR. K. KUNJU PANICKAR : ഏതെല്ലാം സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ യോഗങ്ങൾ കൂടിയിട്ടുണ്ട്?

MR. P. S. MUHAMED : എവിടെയെല്ലാം മുസ്ലീം കേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം യോഗങ്ങൾ കൂടുകയും ഈ ബില്ല് സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കി അയക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

MR. K. R. NARAYANAN : ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തു ഈ ബില്ല് സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ലെന്നു നിശ്ചയം പാസാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

MR. P. S. MUHAMED : ഒരൊറ്റ സ്ഥലത്തും അങ്ങനെ ഒരു നിശ്ചയം പാസാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു ധൈര്യമായി പറയാം.

MR. K. R. NARAYANAN : മലയാളരാജ്യം പത്രത്തിൽ ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?

MR. P. S. MUHAMED : ഒരു മാന്യൻ ഈ ബില്ലിനോട് എന്താണ്ട് അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് മലയാളരാജ്യം പത്രത്തിൽ ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അല്ലാതെ ഒരിടത്തും നിശ്ചയം പാസാക്കിയിട്ടില്ല.

MR. P. KUNJUKRISHNAN : ബാലരാമപുരത്തു കൂടിയ ഒരു മുസ്ലീം യോഗത്തിൽ ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിച്ചു നിശ്ചയം പാസാക്കിയില്ലേ?

1038 THE TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY. [5TH AUGUST 1941

MR. P. S. MUHAMED : ആ യോഗത്തിൽ ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി ഒരു മുസ്ലീം നാമധാരി അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചു എന്നല്ലാതെ നിശ്ചയമൊന്നും പാസാക്കിയില്ല.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : പുനലൂർ വച്ചു കൂടിയ ഒരു മുസ്ലീം യോഗത്തിൽ ഈ ബില്ല് സമീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഒരുഭിപ്രായം ഉണ്ടായതായി മെമ്പർറിയാമോ?

MR. P. S. MUHAMED : അതൊന്നെപ്പറ്റി എനിക്കറിവൊന്നുമില്ല.

MR. K. R. NARAYANAN : ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള മുസ്ലീം ലീഗിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ രണ്ട് പൊതുയോഗങ്ങൾ കൂടിയതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു യോഗത്തിൽ ഈ ബില്ലിനെ പ്രതിഷേധിച്ച് നിശ്ചയം പാസാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

MR. P. S. MUHAMED : അങ്ങനെ ഒരു നിശ്ചയം പാസാക്കിക്കാണമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

MR. K. R. NARAYANAN : കാണമെന്നുമാനമല്ലാതെ നിശ്ചയമായി പറയാമോ?

MR. P. S. MUHAMED : ഉത്തരതിരുവിതാംകൂർ മുസ്ലീം ലീഗ് പ്രമേയം പാസാക്കിയിട്ടുണ്ട്; അത് ഗവണ്മെന്റിലേക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം.

MR. K. KUNJU PANICKAR : ഏതെല്ലാം സ്ഥലങ്ങളിൽ ബില്ലിനെതിരായി നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും അത് ഇന്നു ഇന്ന് തീയതി കളിലാണെന്നും വ്യക്തമായി പറയാൻ കഴിയുമോ?

MR. P. S. MUHAMED : അങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കേണ്ട രൊവശ്രമേ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. തിരുവിതാംകൂറിൽ മിക്ക ഇടത്തും യോഗങ്ങൾകൂടി ഈ ബില്ലിനെ പ്രതിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വിവരം അപ്പോഴപ്പോൾ പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പാസാക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങളുടെ പകർപ്പുകൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശം കാണും. അതുകൊണ്ട് അത്ര വളരെ വ്യക്തമാക്കേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ എന്നു തോന്നുന്നില്ല.

MR. K. R. NARAYANAN : ഇപ്പോഴും മുസ്ലീം മെമ്പർമാരുടെ അസാന്നിധ്യത്തിലാണ് ഈ ബില്ലിന്റെ പത്മോലോചന നടക്കുന്നതെന്നു മെമ്പർക്കറിയാമല്ലോ

MR. P. S. MUHAMED : സർ, മുസ്ലീം സമുദായങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ഞാൻ പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഒരു തരത്തിലും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുകയില്ല. വല്ലവർക്കും രഹസ്യമായി ഈ ബില്ലിനോട് വല്ല ആനുകൂല്യവുമുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും ഇസ്ലാംമതത്തെ ആശ്രയിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഒരാൾ ഒരുത്തൻ പോലും ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ ഈ ബില്ല് വീണ്ടും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്യമം നോക്കുന്നു. ഇസ്ലാം മതത്തിന്റെ ആദർശവും ആശയവും അനുസരിച്ച് നടക്കുന്ന ഒരു മുസ്ലീമാണ് ഞാൻ എന്നുള്ള ബോധമാണ് എന്നെ വീണ്ടും ഇത് അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. കൊറാനിൽ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിനു വിരുദ്ധമായി പരസ്യമായ നിലയിൽ അനുവാദം കൊടുക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയിലും മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ഉൾപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു ഭേദഗതി വീണ്ടും കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഞാൻ നിർബന്ധിതനായത്.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ സിവിൽ മാരിയേജ് ബില്ലിൽനിന്ന് മുസ്ലീം സമുദായത്തെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

MR. P. S. MUHAMED : ഉണ്ട്.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR : കൊച്ചിയിലെ സിവിൽ വിവാഹബില്ലിൽനിന്നും മുസ്ലീങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

MR. P. S. MUHAMED : കൊച്ചിയിൽ ഒരു സിവിൽ മാരിയേജ് ബിൽ പാസാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മുസ്ലീങ്ങളെ അതിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. ഒന്നാമതു മുസ്ലീങ്ങൾക്കു അവിടുത്തെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട സമുദായമായി കരുതപ്പെട്ടിരിക്കുകയില്ല. രണ്ടാമത് ഈ ബില്ലും അവിടെ പാസാക്കിയ ബില്ലുമായി സാരാംശത്തിൽതന്നെ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. അവിടെ പാസാക്കിയിരിക്കുന്ന ബില്ല് അവിടുത്തെ ഒരു മുസ്ലീമിന്റെ പൊതുവായ നിയമങ്ങളെ ബാധകമാകുന്നതല്ല.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI : മെമ്പർ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതിനെ ഞാൻ വിശദമാക്കിത്തരുമോ ?

MR. P. S. MUHAMED : അത്ര വളരെ വശദമാക്കേണ്ട കാര്യം ഒന്നുമില്ലല്ലോ.

സർ, രണ്ടാംവായന നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടു ചില വ്യക്തിപരമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയുണ്ടായി. മി: കെ. ആർ. നാരായണൻ, ജസ്റ്റീസ് മുഹമ്മതു മുതലായ ചിലരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും പറയുകയുണ്ടായി. ഇത്തരം വിവാഹങ്ങൾ എല്ലാം ഇസ്ലാംസാമുദായിക വിവാഹങ്ങൾക്കു നിബ

[Mr. P. S. Muhamed]

സ്വനകരക്കും എതിരല്ലെന്നാണ് മി. നാരായണൻ പറഞ്ഞത്. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഇത്തരം അഭിപ്രായങ്ങൾ ചില തൊരിലാശനകൾകൊണ്ടു വന്നതാണെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. ഈ തൊരിലാശനകളെ മാറ്റാനും ഈ ബില്ലിന് ഇസ്ലാംമതത്തെ സ്തർശ്ശിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനും ആണു ഞാൻ ഇനിമേൽ ശ്രമിക്കുന്നത്.

സർ, മി: ബേക്കറിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണമാണു തിരുവിതാംകൂറിൽ ആലുമായി നടന്നതായി പറഞ്ഞത്. ആ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഇസ്ലാം സാമുദായികാചാരം എത്രമാത്രം അനുമതി നൽകുന്നു എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ലീഗൽ റിമംബറൻസർ അന്നുതന്നെ പറയുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ ഒന്നുതന്നെ പറയേണ്ട മാവശ്യമില്ല. ഇത്തരം വിവാഹങ്ങൾ മഹമ്മദൻലാതന്നെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇനി മറ്റൊന്നു എന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർക്കും എന്റെ പാർട്ടിയുടെ നേതാവും ഞാൻ ബഹുമാനിക്കുന്ന ആളുമായ മി: കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള പറഞ്ഞ അക്ബറിന്റെ കാര്യമാണ്. സർ, അക്ബർ ഒരു മഹാനാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. രാഷ്ട്രീയമായ ചില കാരണങ്ങളാൽ അമുസ്ലീങ്ങളുമായിട്ടുള്ള ചില വിവാഹങ്ങൾ അദ്ദേഹം നടത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇസ്ലാമികനിയമത്തിലോ ആചാരത്തിലോ എന്തെങ്കിലും ഭേദഗതി വരുത്തുവാനുള്ള യാതൊരു ശ്രമവും അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതും അതിനുള്ള ഉദ്യമംപോലും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നുള്ളതും മറ്റുള്ള മുസ്ലീങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ അമുസ്ലീങ്ങളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന് അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതും എനിക്കു അനുകൂലമായ തെളിവുകളാണ്. ഇസ്ലാം പർവ്വരാഷ്ട്രീയമായി അക്ബറിനുള്ള സ്ഥാനം എത്ര മഹത്തരമായിരുന്നാലും ഒരു ഇസ്ലാമികശാസ്ത്രപണ്ഡിതനെന്ന നിലയിൽ ഇസ്ലാമികകാര്യങ്ങളിൽ ഒരു അതാരിട്ടി എന്ന നിലയിൽ അക്ബറിനുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്രകാശമുണ്ടു്. എന്നു മാത്രമല്ല, ഇസ്ലാംമതത്തെയും മറ്റു മതങ്ങളെയും കൂടി ഒന്നു പരിഷ്കരിച്ചു് ഒരു പുതിയ മതം തന്നെ ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെയും കുറാനെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി ആചരിച്ചുകൊണ്ടുപോരുന്ന മുസ്ലിംസമുദായത്തെയാണ് പിന്നീടും നമുക്കു കാണാൻ സാധിച്ചത്.

PRESIDENT: From the historical and the antiquarian point of view, the matrimonial projects of Akbar might be of some importance. I understood from the debate on the last occasion that there was something much more nearer home than Akbar's practices and the honourable member might deal with them.

MR. P. S. MUHAMED : മററാരു വൃക്കതി ഇപ്പോഴത്തെ മുസ്ലീംസമുദായത്തിന്റെ അഗ്രഗണ്യസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്ന മി: ജിന്നായാണ്. മി: ജിന്ന ഒരു പാഴ്സിസ്ട്രിയേയാണ് വിവാഹം ചെയ്തത്. എന്നാൽ ആ വിവാഹം ഇസ്ലാമിക ആചാരപ്രകാരമാണ് നടന്നത് എന്നും ആ സ്ത്രീ ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നു അറിയുമ്പോൾ അതു കറാനു വിരുദ്ധമായുള്ള ഒരു വിവാഹമല്ല അതെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണല്ലോ. കൂടാതെ ആ സ്ത്രീയെ മറവുചെയ്തതു മുസ്ലീം പള്ളിയിലായിരുന്നു.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : ആഗാഖാൻ ആരെയാണ് വിവാഹം ചെയ്തത്?

MR. P. S. MUHAMED : ഒരു യൂറോപ്യൻസ്ത്രീയെ, ഒരു ക്രിസ്ത്യൻസ്ത്രീയെയാണ്.

അതുകൊണ്ടു മി: ജിന്നായും മുഹമ്മദൻനിയമത്തെ ലംഘിച്ചിട്ടില്ല.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI : മി: ജിന്നായുടെ മകൾ വിവാഹം ചെയ്തു ആരെയാണ്?

MR. P. S. MUHAMED : മി: ജിന്നായുടെ മകൾ ഒരു നാബുമുസ്ലീമിനെ വിവാഹം ചെയ്തു. ആ മകൾ മുസ്ലീംസമുദായത്തിൽനിന്നു പോയി. അതിനു അങ്ങനെയൊരു തുടസ്സുവരില്ല. മുസ്ലീംസമുദായത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം വിവാഹങ്ങൾ നടക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിനു എനിക്കൊരു വിരോധവുമില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിൽ ആരും തടസ്സം പറയുകയുമില്ല. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ കഥ അങ്ങനെയല്ല. ഒരു മുസ്ലീമായി ഇരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഇത്തരം വിവാഹങ്ങൾക്കുകൂടി അനുമതി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതിനാണ് അനുകൂലിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തത്. മതം മാറുന്നതിനാ മുസ്ലീം സമുദായത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനൊ ഒരു മുസ്ലീമിനുണ്ടാകുന്ന പ്രചോദനശക്തിയെ മററാരു മുസ്ലീമിനു ചോദ്യം ചെയ്യത്തക്കതല്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളത്.

അതുകൊണ്ടു മുഹമ്മദ് മി: ജിന്നായുടെ കാര്യമൊ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളുടെ കാര്യമൊ ഒന്നും ഈ ബില്ലിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ട കാര്യമില്ല. ഈ ബില്ല് മുസ്ലീങ്ങൾക്കു എത്രത്തോളം അനുഗ്രഹകരമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതാണ് പിന്നീടു നോക്കാനുള്ളത്. തിരുവിതാംകൂറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറഞ്ഞാൽ മി: ബേക്കറിന്റെ ഒരൊറ്റ ഉദാഹരണമല്ലാതെ അന്യസമുദായക്കാരും മുസ്ലീങ്ങൾക്കുമായുള്ള വിവാഹബന്ധം മററാറുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : മറൊരു വിവാഹവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

MR. P. S. MUHAMED : ഒരു മുസ്ലീമും ഒരു അമുസ്ലീയും തമ്മിൽ പരസ്പരമായി വിവാഹം ചെയ്ത ജീവിക്കുന്നതായി മറൊരു ഓഹരണം എന്റെ അറിവിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

MR. KAINIKARA M. PADMANABHA PILLAI : അങ്ങനെയുള്ള വിവാഹങ്ങൾക്കു ഇന്നുള്ള നിയമം വല്ല തടസ്സവും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

PRESIDENT : I think it might be advantageous to the House if they are made fully acquainted with the principles of the Mahomedan law of marriage with regard to Kithabi followers and non Kithabi followers and how far that is recognised or not recognised under the Mahomedan law. The Legal Remembrancer would acquaint the House about the background of Mahomedan law with regard to this matter so that the honourable members might be able to follow what Mr. Mahomed says.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI : Sir, the Preamble to the Bill specifically states that the Bill is intended to provide a form of marriage for persons who cannot otherwise validly contract a marriage and whose marriage would otherwise be invalid. If under the law governing them, the parties to the marriage can contract a valid marriage this Bill would not affect them or the issue of such union. This law will enable two parties to contract a valid marriage who cannot otherwise validly contract a marriage. The question raised by the honourable member can be considered under two heads. It is conceded on all hands that subject to the restrictions of consanguinity and affinity a marriage between a Mahomedan male and a Mahomedan female is valid under the Mahomedan law. This Bill will not therefore in any way affect such marriages, or allow them to contract a marriage under it.

We shall consider the next question as to whether a marriage between a Mahommedan male and non-Mahommedan female will be valid and if so, to what extent. The Mahommedan law does not lay down that any such marriage will be void. A Mahommedan male can under the Mahommedan law contract a valid marriage not only with a Mahommedan woman but also with a Kithabia, i. e. a Jewess or a Christian, but not with an idolatress or a fire worshipper. A marriage however with an idolatress or a fire worshipper is not void but merely irregular. The distinction between a void and irregular marriage under the Mahommedan law is wellknown to the honourable members.

An irregular marriage is one which is not unlawful in itself, but unlawful for something else and it has been stated that the issue of such a marriage is legitimate, but that the marriage does not create mutual rights of inheritance between husband and wife although one of the British Indian High Courts, namely, the Chief Court of Oudh has held that it does create even such rights. That is the law relating to marriage between a Mahomedan male and non-Mahomedan female. These are therefore marriages which can be regularised even under the Mahomedan law. From the above statement of the law it is clear that the Honourable member Mr. P. S. Muhamed's contention that such marriages are against the tenets of the Mahomedan law as has been expounded by the learned commentators and Judges. There is, however, one point on which the honourable member is fully supported by authority, that is, a Mahomedan woman cannot contract a valid marriage except with a Mahomedan. She cannot contract a valid marriage even with a Kithabia, *i. e.*, a Christian or a Jew. Even in that case it is stated by same that a marriage with a non-Muslim whether he is a Kithabia, *i. e.* a Christian or a Jew or a non-Christian, that is an idolator or a fire worshipper, is irregular and not void.

MR. P. S. MUHAMED : ഇനി മതത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംഗതിയിൽ പ്രവേശിക്കാം. ഒരു മഹമ്മദീയനും മഹമ്മദീയസ്ത്രീയുമായി ഉള്ള വിവാഹത്തിനു കരാൻ എങ്ങനെ ശാസിക്കുന്നു എന്നു നമുക്ക് ആദ്യമായി നോക്കാം. ഇതിനെപ്പറ്റി കരാൻ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:—

"Marry those among you who are single and those who are fit among you male slaves and your female slaves if they are needy. Allah will make them free from want out of His grace and Allah is amply giving and knowing."

ഇതു മുസ്ലിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹമാണ്. മുസ്ലിം അടിമകളുടെ വിവാഹത്തെപ്പറ്റി ആദ്യമേ പറയുന്നു. അതിനുശേഷം ബഹുഭാര്യാത്വത്തെ കുറിച്ചു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

"If you fear that you cannot act equitably towards orphans then marry such women as seem good to you two and three and four; but if you fear that you will not do justice between them then marry only one or what your right hand possesses. This is more proper that you may not deviate from the right course."

ഇതു പ്രാഹറിയൻ കാലത്തുതന്നെ ധാരാളം യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തി പരജനാരിൽ വലിയഭാഗം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനുശേഷം ഓരോ വീട്ടിലും പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണം കുറയുകയും സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടിട്ട് അതുനിമിത്തം ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള ചില ഭൂഷ്യങ്ങൾക്കു

1044 THE TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY [5TH AUGUST 1941.

[Mr. P. S. Muhamed]

നിവാരണമായി ബഹുഭായുതപത്തെ അനുവദിക്കേണ്ടിവന്നതാണ്. എന്താൽ അതുതന്നെ ചില നിബന്ധനകളോടുകൂടിയാണ്. ആ നിബന്ധന അനുസരിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവൻ ഒന്നുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകതന്നെ വേണം.

ഇസ്ലാമിന്തന്നെ ആരെ കല്യാണം കഴിക്കാം, ആരെ പാടില്ല എന്ന് ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി കറാൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

"Forbidden to you, your mothers, your daughters, your sisters etc."

ഇതു കഴിഞ്ഞശേഷം അന്യമതസ്ഥന്മാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംഗതി പറയാം. അതിങ്ങനെയാണ്.

"And do not marry the idolatresses until they believe and certainly a believing maid is better than an idolatress woman even though she shall please you and do not give believing women in marriage to idolaters until they believe and certainly a believing servant is better than an idolater even though he should please you, etc etc."

ഇതിൽനിന്നും അന്യസമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരായ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു നാരോധിക്കുന്നു. "അഹ്ലു കിതാബി"നെ സംബന്ധിച്ച ആകാമെന്നും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേൽപറഞ്ഞ കറാൻവാക്യത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ നരകത്തിൽ പോകും എന്നും അതിൽപറഞ്ഞിട്ടുള്ളപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പോലുള്ളതൊന്നുമാണ് മതശാസന. മതം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതായ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ഈ മാതിരി ഒരു ബിൽ പാസാക്കുന്നതിൽ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

ആയതുകൊണ്ടു ഇനി ഈ ബിൽ മതത്തെ സ്പർശിക്കുന്നുണ്ടോ, മതത്തിന്റെ ഫണ്ടമെന്റിൽ പ്രിൻസിപ്പിൾസിൽനിന്നും വ്യത്യാസമുണ്ടോ എന്നുള്ളതിലേക്കു കൊറാനെക്കാൾ കൂടുതൽ വിശ്വാസയോഗ്യമായതെളിവില്ല. പ്രാഹ്ലാതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളായ കറാൻ വിപരീതമായി വരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ് പറയുന്നത്. അങ്ങനെ വിപരീതമായ ഒരു ബിൽ മുസ്ലീങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം.

PRESIDENT : I do not think the honourable member has met the point. Nobody now disputes the underlying principles of the Mohammedan form of marriage. But the question that arises—and I think honourable members must keep that in mind—on this Bill is simple and definite. If that is dealt with there ought to be no other difficulty and at the risk of interpreting the doctrinal and the legal matter, may I point out what I mean? Under the Mohammedan Law, as I have understood it, it is open to a Mohammedan man to marry a member of

THE TRAVANCORE SPECIAL MARRIAGE AND SUCCESSION BILL. 1045

the opposite sex, who believes in one of the Revealed Books recognised by the Koran. A Mohammedan woman can only marry a Muslim. Among those Revealed Books are the Koran itself, the Bible and the Old Jewish Pentateuch. Other forms of faith are not recognised in the Koran. The Mohammedan Law equally lays down that, whereas on account of certain historical and other reasons, Prophet Mohammed laid down that it was open to a man to marry a maximum of four wives, concubinage as such, apart from certain aspects of slave-holding referred to *in extenso* in the Koran and which do not appertain for the present age or for India where slave-holding as such is not recognised, is definitely prohibited by the Koran. In fact, in the Koran, there is a certain portion — if my memory is right—which says that a man or woman ought to be stoned just outside the city limits. That is the extent to which concubinage has been definitely prohibited by the Koran. The difficulty that may arise, if I were a Mohammedan, in regard to this Bill, is a very short one and that is, the Bill says "Whereas it is expedient to provide a form of marriage for persons who cannot otherwise validly contract a marriage....." In other words, if a Mohammedan in flagrant dereliction of the dictates of the Koran makes up his mind to marry a non-Kithabi woman, or a Mohammedan girl makes up her mind to marry a non-Muslim, then, under this Bill, it is open to them to contract a valid marriage by following the provision of this bill. In other words, the form of union which in the Koran would be regarded as no better and no worse than concubinage would be legalised, if this was brought into operation and certain rights of inheritance can also follow in regard to the issue of such marriage. So far as I have been able to see—and that is the only reasonable objection to this Bill—is whether this House will so enact a provision enabling Mohammedans to marry outside the tenets of the Koran in such a manner as to legitimatise the issue of that marriage and to give new ways of inheritance which are not either recognised or sanctioned by the Koran. That is the only thing that strikes me and all other discussions are, to my mind, beside the point. It must however be realised that this bill is purely permissive.

MR. P. S. MUHAMED: ഞാൻ ഈ സംഗതികൾ പറയേണ്ടിവന്നതു ഈ വിഷയത്തിൽ മതത്തിനു സ്ഥാനമില്ലെന്നു പല മെമ്പറന്മാരും പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്.

ആയതുകൊണ്ടു ഇനിപ്പറയുന്ന പരമ്പരകളെ വളരെ കറുപ്പുമാർ തുടങ്ങിയുളള. ഈ ബിൽ മഹമ്മദ് മതത്തിനു വിരുദ്ധമായ ഒരു അന്യ സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ, അതു സാധുവായ വിവാഹമാണെന്നും അതിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനങ്ങൾക്കു സ്വത്തിനു അവകാശം കിട്ടണമെന്നുമാണ് ശാസിക്കുന്നത്. ഈ ബിൽ കേവലം Permissive bill മാത്രമാണെന്ന വാദത്തിനു സ്ഥാനമില്ല. വിവാഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സകല നിയമങ്ങളും permissive ആണ്. ഒരു നിയമവും വിവാഹ

[Mr. P. S. Muhamed]

ഈ ചെയ്യണമെന്നു നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. ഇസ്ലാം അനുവദിക്കാത്ത വിവാഹങ്ങളെ ഒരുവൻ അവിവേകംകൊണ്ട് ചെയ്താൽ അതല്ല സന്താനങ്ങൾ അയാളുടെ സ്വത്തു് അവകാശികളായിത്തീരുന്നു. മുസ്ലീം ഇൻഫെരിട്ടൻസിനെ അതിലംഘിച്ചു മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീക്കു മുഴുവൻ സ്വത്തും കൊടുക്കാമെന്നു വാശികേറിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ബിൽ, മഹമ്മദ മതത്തിന്റെ അടിക്കല്ലു ഭേദിക്കുന്നതായ ഒരു ബിൽ, പാസാക്കുന്നത് ഇസ്ലാം മതത്തിലുള്ള ഒരു കൈകടത്തലാണ്. ഒരു മുസ്ലിമിനു അയാളുടെ ആളുഭായു, പിതാവു്, മാതാവു്, രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ, രണ്ടു ആൺകുട്ടികൾ ഇത്രയുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടേ. ഭായു മരിച്ചുപോയാൽ അമ്മയ്ക്കു ആറിൽ ഒന്ന്, അച്ഛനു് ആറൽ ഒന്ന്, ബാക്കു സ്വത്തു കട്ടികൾക്കായട്ടു വീതിച്ചു കൊടുക്കുക ഇതാണ് ചെയ്യുന്നത്. പെൺകുട്ടികൾ ആൺകുട്ടികളുടെ പകുതിക്കുമാത്രം അവകാശപ്പെടുന്നു. ഈ ബില്ലനുസരിച്ചു ഒരു മുസ്ലിം വിവാഹം കഴിച്ചാൽ അവന്റെ പിൻഗാമികളുടെ അവകാശക്രമം ഭേദപ്പെടുന്നു. അവൻ ഇസ്ലാമിനിയമത്തിനു അധീനനായിരിക്കുമ്പോൾ മൂന്നിൽഒരുഭാഗം സ്വത്തു മാത്രമേ “വീൽ” എഴുതുന്നതിനു വിധേയമാകുന്നുള്ളൂ. ഈ ബില്ലു മുഴുവൻ സ്വത്തുക്കളും “വീൽ” എഴുതുന്നതിനു വിധേയമാക്കുന്നു.

MR. C. JEBAMONY NADAR: രണ്ടു മുസ്ലീമിങ്ങൾ തമ്മിൽ സമ്മതിച്ചു വിവാഹം ചെയ്താൽ ഈ ആകെറുപ്രകാരം ഭാഗം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതിനെ തടയണമെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

MR. P. S. MUHAMED: മതപരമായ തത്വങ്ങളെ അനുഭവിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന യാതൊരു നിയമത്തെയും മുസ്ലീംകൾ അനുസരിക്കുന്നില്ല.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: ഈ സഭയിൽ മുസ്ലീം മെമ്പറൻമാരായി വേറെ എത്രപേർ ഉണ്ടെന്നു മെമ്പറൻ അറിയാമോ?

MR. P. S. MUHAMED: എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ള മറ്റു മെമ്പറൻമാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ കുറിച്ചു എനിക്കു ഒന്നും പറയാൻ സാധിക്കയില്ല. ഒരു മെമ്പർ ജായിൻറു സററിംഗ് കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം പിന്നെ വന്നിട്ടില്ല.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: ഇന്നു രണ്ടു മെമ്പറൻമാർ ഇവിടെ വരികയും അവർക്കു ഈ അഭിപ്രായത്തോടു അനുസൃതമില്ലാത്തതിനാൽ പ്രതിഷേധരൂപത്തിൽ മടങ്ങുകയുമല്ലേ ചെയ്തത്?

THE TRAVANCORE SPECIAL MARRIAGE AND SUCCESSION BILL. 1047

MR. P. S. MUHAMED: എന്റെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി അനുകൂല മീതലുകളിൽ അവർ അഭിപ്രായം തുറന്നു പറയുന്നതിനു കഴിവല്ലാത്ത ഭീരുക്കളാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അവരിൽ പലരും ഫാജി അങ്ങ്; എത്രയും പഠയാതിരിക്കുന്നിടത്തോളംകൂടും അവർ അനുകൂലിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കണം.

PRESIDENT : Honourable members can draw their own conclusions and inferences. If any honourable member is not here he has to answer his constituency and his own conscience.

MR. P. S. MUHAMED: അവരെ ഞാൻ കുറപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

MR. KUNJU PANICKAR: രണ്ടാമതായി വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു മഹാ മ്മഭീയസമുദായത്തിൽ നിന്നു തന്നെ ആയിരിക്കുകയും അതിൽ സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആദ്യഭാര്യയുടെ സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയുടെ സന്താനങ്ങൾക്കു സ്വത്തുക്കൾ കറയുകയില്ലേ?

MR. P. S. MUHAMED: മഹാമ്മഭീയ ലാ പ്രകാരം അവർക്കു ഓഫീരികിട്ടും അപ്പോൾ നിയമത്തിനു വ്യത്യാസം വരുകയില്ല.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: ഈ ബിൽ പാസാകുന്നതുമൂലം എന്തെങ്കിലും കലാപം ഈ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു മെമ്പറിനു ഭയമുണ്ടോ?

MR. P. S. MUHAMED: ഈ ബിൽ നടപ്പിൽവന്നാൽ ഒരു കലാപം ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ഇതിന്നു അനുകൂലമില്ലാത്തവർ അത്ര പോക്കിരിക്കുമാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ ഉള്ള മനസ്ഥിതി എനിക്കില്ല.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI : ഒരു മുസ്ലീം പുരുഷനും ഒരു അമുസ്ലീം സ്ത്രീയും തമ്മിൽ വിവാഹം പാടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവർ തമ്മിൽ ഭാഗ്യവശമായി ജീവിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു വല്ല നിയമവുമുണ്ടോ?

MR. P. S. MUHAMED : അങ്ങനെ ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കിയാലും എനിക്കവിരോധമില്ല. ഈ നിയമം പാസായാലും വിവാഹം കൂടാതെ ഭാഗ്യവശമായി ജീവിക്കുന്നതനുള്ള സൗകര്യം തുറന്നുതന്നെ കിടക്കുന്നു.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ ഒരു നിയമമുണ്ടോ?

1048 THE TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY [5TH AUGUST 1941]

MR. P. S. MUHAMED: ഇല്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: മതപ്രകാരമുള്ള നിയമങ്ങളാണോ ഏറ്റവും സംഗതികളിലും നടക്കുന്നത്?

MR. P. S. MUHAMED: അതുപോലെ തന്നെ നടക്കണമെന്നാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: ടെക്കിയിൽ സാമുദായികമായും മറ്റും വളരെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിട്ടുള്ളതായി മെമ്പറിനറിയാമോ?

MR. P. S. MUHAMED: അതു മതത്തിനു വിരുദ്ധമല്ലാത്ത നിലയിൽ ആണെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

MR. PULIYLOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: അമുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ പെട്ടവർ മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽപെട്ട സ്ത്രീകളെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടുപോയി കാൺകുറഞ്ഞതായി സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നതായ വല്ല ഇൻസ്റ്റൻസും അറിയാമോ?

MR. P. S. MUHAMED: അങ്ങനെയുള്ള പ്രവർത്തികൾ തീരുവിതാം കൂറിലും വെളിയിലും നടക്കുന്നതായിട്ടറിയാം. പക്ഷേ ഈ ബിൽ അതിനെ തടയുന്നില്ല.

MR. PULIYLOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: അങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീകൾക്കും അവരുടെ കുട്ടികൾക്കും യാതൊരു രക്ഷയും ഉണ്ടാകരുതെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

MR. P. S. MUHAMED: രാജ്യത്തിന്റേയും സമുദായത്തിന്റേയും കഡുംബത്തിന്റേയും അഭിമാനത്തെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ വെറും വികാരത്തിനു മാത്രം അടിമപ്പെട്ട ജീവിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായ ഒരു സ്ത്രീ അതിന്റെ ഭാഷ്യപഥവും അനുഭവിക്കുകതന്നെ വേണമെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം.

MR. PULIYLOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: പുരുഷന്റെ വികാരത്തിനു ശക്തിയില്ലേ?

MR. P. S. MUHAMED: പുരുഷൻ മുസ്ലിം ആണെങ്കിൽ ഇതേ ശിക്ഷതന്നെ ലഭിക്കണം.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: ഈ ബില്ലിന്റെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതായ വല്ല മെമ്പറുണ്ടോ?

MR. P. S. MUHAMED: ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു അഭിപ്രായം ഇസ്ലാം മതത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർക്ക് പറയാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇസ്ലാം മതത്തിനെ സംബന്ധിച്ച ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലിനോടു ചോദിച്ചാൽ അറിയാം.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: അദ്ദേഹം ഇതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നുണ്ടോ?

MR. P. S. MUHAMED: അദ്ദേഹം ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI : ഒരു മുസ്ലീമും അമുസ്ലീയും തമ്മിൽ വിവാഹം ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നതോ അതോ വിവാഹം ചെയ്യാതെ ജീവിക്കുന്നതോ ഏതാണ് നികൃഷ്ടം?

MR. P. S. MUHAMED : എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ രണ്ടും നികൃഷ്ടമാണ്. ഒരു രഹസ്യമായ വൃദ്ധിചാരത്തിലും മറെറൊരു പരസ്യമായ വൃദ്ധിചാരത്തിലും ജീവിക്കുന്നതിനു വഴിതെളിക്കുന്നു.

MR. K. R. NARAYANAN ഒരു മുസ്ലീം രാജ്യമായ ടർക്കിയിൽ എങ്ങനെയാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. P. S. MUHAMED : ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രസിഡൻറു അവർകളുടെ വിശദീകരണത്തിനുശേഷം ഇപ്രകാരമുള്ള ചോദ്യത്തിനു സ്ഥാനമുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: ഇൻസ് പെക്ടർജനറൽ അവർകളുടെ സഹധർമ്മിണി ഏതു സമഭായത്തിൽപ്പെട്ട ആളാണെന്നറിയാമോ?

MR. P. S. MUHAMED : ഒരു മുസ്ലീം സ്ത്രീ ആണെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. അതുകൊണ്ട് എനിക്കു ഈ സംഗതിയിൽ പറയാനുള്ളത് ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമം, തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതായ സ്പെഷ്യൽ മാരിയേജ് പോലെ ഒരു നിയമം, ബ്രട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ ഒരു സ്ഥലത്തു മില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു ബിൽ ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: ഒരു മുസ്ലീമിനെ 'ടെലാക്ക്' ചെയ്താൽ അതു മാറുകയില്ലയോ?

MR. P. S. MUHAMED: ഈ സംഗതിയിൽ 'ടെലാക്കിനു' ഒരു സ്ഥാനവുമില്ല.

ഈ ബിൽ ഒന്നാമതായി മതത്തിനു വിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രവർത്തിയെ അനുകൂലിക്കുന്നു. രണ്ടാമതു ഇതു നിലവിലിരിക്കുന്ന ഇൻഫെരിട്ടൻസിനെ ഭംഗപ്പെടുത്തുന്നു. മൂന്നാമതു ഒരു മുസ്ലീം അവന്റെ സന്താനങ്ങളെയും മററവകാശികളേയും തോൽപ്പിച്ചു മുന്നിലൊന്നുഭാഗത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ "വിൽ" എഴുതാൻ പാടില്ലെന്ന നിർബന്ധമുള്ളപ്പോൾ അവൻ അന്യജാതിയിൽ വിവാഹം ചെയ്താൽ, അവൻ ആ നിയമത്തിൽനിന്നും മോചനം പ്രാപിച്ചു അവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ചെയ്യാൻ

[Mr. P. S. Muhamed]

അവനെ സഹായിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പല ഭയങ്കരസംഗതികളും ഈ ബില്ലുകൊണ്ട് ഉണ്ടാകും. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു നില വരുത്തരുതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. എനിക്കു എന്റെ സഹോദരന്മാരോടു അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത് കേവലം യുക്തിവാദംകൊണ്ട് തോൽപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാതെ, നാം എല്ലാവരും ഒരു രാജ്യത്തിൽ സാഹോദര്യത്തോടു കൂടി ജീവിക്കണമെന്നുള്ള ആശങ്കയാണ് ഇതു മുസ്ലിം സമുദായത്തിനു അംഗീകരിക്കാൻ മതപരമായി നിവർത്തിയില്ലാത്ത ഒന്നാണെന്നും മതത്തിൽനിന്നു മാറിനിന്നു പ്രവർത്തിക്കാൻ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന യാതൊന്നിലും അവർക്ക് സഹകരിക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ലെന്നും ഈ ബിൽ മതപരമായ ശാസനക്കും പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തിനും ഭയങ്കരമായ വിധം ഭൂഷ്യം ചെയ്യുന്ന നിലക്കു ഈ ബിൽ ഞങ്ങളുടെമേൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മതശാസനകളിലും മതവ്യവസ്ഥകളിലും കൈകടത്തരുതെന്നും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: മതശാസനത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനു അവകാശമില്ലേ?

MR. P. S. MUHAMED: ഇല്ല. ഇസ്ലാം മതത്തിൽ പുരോഹിതത്വം ഇല്ല. അതിനാൽ ബഹിഷ്കരണത്തിനു സ്ഥാനമില്ല.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: യഥാസ്ഥിതികത്വത്തിൽ നിന്നും ഭിന്നസംതോരം ഉൽപ്പത്തിപ്പെടുന്നതല്ലേയ്ക്കു ലോകം തപരിതഗമനം ചെയ്യുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നിയമമുലകളാകുന്ന ഒരു സമുദായപരിഷ്കാരം നല്ലതല്ലെന്നാണോ മെമ്പറിന്റെ അഭിപ്രായം?

MR. P. S. MUHAMED: യഥാസ്ഥിതികത്വത്തിൽ നിന്നും ഉൽപ്പത്തിപ്പെടുന്നതല്ലേയ്ക്കു ലോകം പ്രയാണം ചെയ്യുന്ന ഈ കാലത്തു ഇസ്ലാമിൽ പുരോഗമനപരമായ ഇൽപതിപ്പെടുന്നതല്ലേയ്ക്കു സ്ഥാനമുണ്ട്. മതസംബന്ധമായ ആജ്ഞകൾക്കു യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്താത്ത രീതിയിലുള്ള ഒരു സമുദായപരിഷ്കാരം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സകല സൗകര്യങ്ങളും ഇസ്ലാംമതം അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. മതത്തിന്റെ പരിധിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ആചാരപരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു സമുദായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ പല വിഷമങ്ങളും ഉണ്ടാകും.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: ഇങ്ങനെയുള്ള പരിഷ്കാരം ടർക്കിയിൽ നടപ്പിലായതുകൊണ്ട് അവിടെ വല്ല വിഷമവുമുണ്ടോ?

MR. P. S. MUHAMED: : ടർക്കിയിലെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും, റഷ്യയിലെ ബോർഷേവിസത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളും പൂർണ്ണമായി എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ.

THE TRAVANCORE SPECIAL MARRIAGE AND SUCCESSION BILL, 1051

MR. PULIYLOOR T. P. VELAYUDHAN PALLAI : മലബാറിലെ മുസ്‌ലിങ്ങളും ഇവിടത്തെ മുസ്‌ലിങ്ങളും ഒരേ നിലയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരല്ലേ?

MR. P. S. MUHAMED : തന്നെ.

MR. PULIYLOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : മലബാറിൽ ഈ ബിൽ പാസ്സായിട്ടുണ്ടെന്നു മെമ്പറിനറിയാമോ?

MR. P. S. MUHAMED : ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്രയിൽ അതു പാസ്സായിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള മുസ്‌ലീം സമുദായങ്ങളുടെ വിവാഹരീതി ഒരേ മാതിരിയാണോ?

MR. P. S. MUHAMED : തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള എല്ലാ സമുദായങ്ങളുടെയും വിവാഹം സംബന്ധിച്ചുള്ള മതശാസ്ത്രം ഞാൻ മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആയതുകൊണ്ട് എനിക്കു അവസാനമായിട്ടു അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത് ഈ ചട്ടങ്ങൾ ആരുടെയെല്ലാം അഭിപ്രായത്തിനു നല്ലതാണെന്നു തോന്നിയാലും മുസ്‌ലിങ്ങൾക്കു നല്ലതായിട്ടു തോന്നിയിട്ടില്ല. നേരേമറിച്ച് അവർക്കു അതു ചീത്തയാണു്. അതുകൊണ്ട് അവരെ അതിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കണം. ഇന്നത്തെ പരിസ്ഥിതിയിൽ മതത്തിനു വിപരീതമായ ഒരു പ്രവർത്തിചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാ. ഇങ്ങനെ പല കഴുപ്പുകളുമുണ്ടാകത്തക്ക നിലയിലുള്ള ഒരു ബിൽ നന്നാക്കേണ്ടതായതെങ്ങളുടെ മേൽ കൊണ്ടുവരരുതെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന. ബഹുമാനപ്പെട്ട അദ്ധ്യക്ഷനവർക്കും ജാമിൻറു ഡെപ്യൂട്ടിയിൽ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തും പാകിസ്താന്റെ ഒരു ശബ്ദം പോലുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ രാജ്യം ഭരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ കാലംമുതൽ ഇതുവരെയും ഞങ്ങൾക്കുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകാവകാശത്തെ പരിത്യജിക്കുവാൻ അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇനിയും അതുതന്നെയാണ് ഞങ്ങൾക്കു ആശ്രയം. അതുകൊണ്ട് ഈ സഭയിലെ മെമ്പർമാരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ മതത്തിന്റേയും, സംസ്കാരത്തിന്റേയും നിലനിൽപ്പിനു ഒരു രക്ഷയുമില്ലെന്നുള്ള നില വരുത്തിവയ്ക്കുതന്നെ പക്ഷിക്കുന്നു. അതിനു വിപരീതമായ ഒരു അഭിപ്രായമാണു് ഈ സഭയുടെ ഭൂരിപക്ഷത്തിനുള്ളതെന്നു കണ്ടാൽ അവസാനമായി എനിക്കു അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത് ഈ രാജ്യത്തുള്ള ന്യൂനപക്ഷതാൽപര്യങ്ങളെ എപ്പോഴും പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോരുന്നതിൽ ബഹുശ്രദ്ധയായിരിക്കുന്ന ഗവർണ്മെൻറു ഞങ്ങളുടെ മതപരമായ ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായ സംസ്കാരത്തിൽ കൈകടത്തുന്നതിനുള്ള ഈ ശ്രമത്തിൽ ഞങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: I support the motion.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: Sir, I oppose the amendment. Mr. P. S. Muhamed spent a lot of his time in trying to convince this House that the marriage is a religious function among the Muslims.

PRESIDENT: Did he do that?

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: Yes Sir. But he did not succeed in that. He quoted authorities from the Koran to show that marriage has religious importance so far as the Muslims are concerned. If I remember correct the debate on the floor of this House on the previous occasion, the argument raised then was not that there is no religious importance attached to marriage but that it is not a religious sacrament among the Muslims. So long as religion is inseparably related to morality and so long as conventional social morality finds an important place in all religions, it is sure that marriage will find an important place in all religions. But it is one thing to say that marriage finds an important place in the Koran and an entirely different thing to say that marriage is a sacrament. What has been pointed out is that among the Muslims marriage is not a sacrament but only a matter of contract. For that two of the highest authorities in Mohamedan Law were quoted by Mr. K. R. Narayanan. Therefore no one ever tried to belittle the importance given to marriages in the Muslim Religion. All that was said was that the Muslim Religion does not recognise marriage as a sacrament. That position Sir, we still hold. I need not here enter into the relative importance given by Akbar to religion and politics or into the private life of Mr. Jinnah or his daughter. Mr. Muhamed told us that till now in Travancore there has been no marriage between a Muslim and a non-Muslim. I concede that. But why? There has been no marriage because there has been no Law to recognise such a marriage. Until this law comes into force no such marriage can take place. I do not know why any one should wonder at the fact that there has been no marriage when there has been no law enabling such a marriage.

MR. P. S. MUHAMED: സിവിൽ മാരിയേജ് ലാപ്രകാരമല്ലെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന മറ്റു ലാപ്രകാരം പല സമുദായക്കാരും തമ്മിൽ വിവാഹം നടക്കുന്നതായ് ചെമ്പർക്കുറിയാമോ?

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: No such marriage is recognised by law here.

It is not a marriage at all. There has been no marriage and there could have been no marriage. What Mr. Muhamed calls a marriage is not a marriage.

Now, what I want to make clear to Mr. Muhamed and those who think in that way is this. This law excludes from its ambit every marriage that will be valid according to the Mohamedan Law. If a

Muslim marries another Muslim according to the Mohamaden Law that marriage will not come under the operation of this Act. Therefore Sir, it is not right to say that this Act tries to interfere with the operation of the Mohamedan Law. Secondly, even if a Muslim gentleman goes out of the operation of the Muslim Law and takes a non-Muslim lady and continues to live with her in a state of concubinage, that too will not be brought under the operation of this law. Neither any marriage under the Muslim Law nor an immoral conjugal life against the Muslim Law will be brought under this Act. But if a Muslim gentleman takes a non-Muslim lady and enters into a decent marital relationship and wants to continue that relationship, then this Bill will enable them to do so. I do not know Sir, the reason for any objection to that. If a person voluntarily goes out of the operation of the Muslim Law and wants to have a woman from another community as wife, what objection can reasonably be raised against asking him to marry her? Sir, here it is exactly that the State has to interfere. So long as I place my hand on a thing which is legally mine the State leaves me free. But if I stretch my hand and place it on an object which is not legally mine the State has to interfere and the State interferes. So long as a Muslim places his hand upon a girl whom he can marry legally according to the Muslim Law the State leaves him free. But when he stretches his hand and places it on a girl whom he cannot marry legally, it is the duty and responsibility of the State to interfere there.

Mr. Muhamed said that if the girl is so foolish as to forget her tradition and selfrespect; she only deserves to suffer the consequences. This might appeal to vanity. But it is poor humanity. A girl can be seduced under hundred circumstances. She can be made to forget all history and tradition under very many circumstances. Then to turn round and say that because the poor ignorant girl forgot her tradition and religion she must suffer, is scant humanity. And the very same person, the man is left scot free of the consequences.

I asked Mr. P. S. Muhamed whether the Muslim religion would condemn more strongly a marriage between a Muslim and a non-Muslim or a concubinage between a Muslim and a non-Muslim. Mr. P. S. Muhamed told me, and I was astounded to hear that, that it would condemn the marriage more strongly.

MR. P. S. MUHAMED: അത് മഹമ്മദീയ ലാ പ്രകാരമുള്ള ശരിയായ വിവാഹമായിരിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: Yes, Sir. What he said was only a periphrasis for marriage.

MR. P. S. MUHAMED: ഈ ലാമതം അനുവദിക്കാത്ത വിവാഹം മതപ്രകാരം വ്യഭിചാരം തന്നെയാണെന്നു മെമ്പറിനറിയാമോ?

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: അറിയാം.

According to Mr. P. S. Muhamed, a person who enters into concubinage will be more tolerably viewed than a person who has the audacity to enter into marital relationship with a non-Muslim woman.

[Mr. Kainikkara M. Padmanabha Pillai.]

Sir, I cannot speak with authority about what the Quoran says; but, if my memory of Quoran is correct and—I admit it is a very undependable memory—I am sure that the Prophet has condemned prostitution in the Quoran in even much more fiery words than were quoted here by Mr. P. S. Muhamed. Mr. P. S. Muhamed quoted here a passage to show that if a person married a non-Kithabi he will have to go into fire. But I can confidently say that if a person lives with a woman in conjugal relationship without a marriage, according to Quoran he will have to go into greater fires. The Prophet has commanded his followers to fulfil contracts, and so long as marriage is a contract, the Quoran cannot ignore the sacredness and sanctity of the marriage. But if one says that any religion would approve of concubinage in preference to marriage, Sir, I am unable to accept that position.

Thus in the present Bill there is no attempt to interfere with the religious law but just to enable a person to enter into an honourable and respectable marriage with a woman whom he loves, if both the parties agree, so that the poor children may be saved from bastardy. It is a clause to which no reasonable exception can be taken.

Last time, Sir, I said that if at least the Muslim members were unanimous, I would support my honourable friend Mr. P. S. Muhamed. But I must point out that even though the President in the exercise of his special powers permitted the honourable member to move the motion during the third reading, the Muslim members of the Assembly are conspicuous by their absence. That is clear proof that the Muslim members are not at one with the honourable member. That gives me moral courage to vote with confidence against the motion of the honourable member. Therefore, Sir, considering all these facts, considering especially the very little interest shown by the members of his own religion, I would appeal to the honourable member not to press his motion for the acceptance of this House.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : Sir, an identical motion was moved by the honourable member last time and then it was lost. After the clarification of the legal implications underlying this motion by the Chair and by the Legal Remembrancer, I do not at all wish to dilate very much on the point that this Bill is only a permissive measure and that there is absolutely no compulsion in it. The provisions of the Bill do not at all compel any body to marry under the provisions contained therein. On the other hand it is only a permissive piece of legislation intended to legitimatise the marriages which are invalid under the present law and custom. Sir, when I asked the honourable member Mr. P. S. Muhamed whether he is aware that the Civil Marriage Act is in force in Malabar, he said that he was not aware of that. Sir, very great organisations like the Harijan Sevak Sangham, Delhi, are anxiously waiting to see that this Bill is passed into law in Travancore. I may be permitted to read an extract from the report of the Harijan Sevak Sangham for the year 1940. At page 31 it says:—

“There is no civil marriage Act in Travancore although the Act is in force both in Cochin and in Malabar. A Bill on the same line has been introduced in the Travancore Legislative Assembly by a non-official member.”

It is very significant that there was not a single honourable Muslim member in this House to second Mr. P. S. Muhamed, and had it not been for the generosity of Mr. Kochukora Tharakan the amendment would have been lost for want of seconding. What does this attitude on the part of the other Muslim members show. It is a sure index of the fact that Mr. P. S. Muhamed's amendment is lacking in the support of the Muslim Community behind it.

MR. P. S. MUHAMED : ഇതിൽ മഹമ്മദീയരെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ലാ എന്ന് പറയുന്നുണ്ടോ?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : മഹമ്മദീയരെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല.

We are aware of the fact that if there is any one community in this State to whom the application of such a measure has become an absolute necessity, it is the Mohammedan community, because Sir, I am rather constrained to make this observation as a result of my experience. There are several instances in which ladies belonging to respectable families from other communities have been attracted by members belonging to the Muslim community and such ladies and the children born out of such concubinage have become after some time absolutely helpless and their position has become very miserable.

MR. E. SUBRAMANIA AIYAR : Does the imposition of this law stand in the way of concubinage?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : No Sir, the whole difficulty may be obviated by enabling those people to contract a valid marriage under this Bill. Now, the system of concubinage is going on due to the absence of statutory provision for a valid marriage in those cases. By enacting this measure, such difficulties will be obviated. Another point I wish to urge, in this connection, is that the acceptance of the amendment, will certainly nullify the effect of the Bill. If we are going to exclude community after community from the operation of the enactment, what is the use of such a legislation. If the House is of opinion that the provisions of the Bill are sound and necessary for the wellbeing of the people, no community in the State has got any right for being exempted therefrom. There is no justification for the acceptance of the amendment which is likely to create an unholy precedent by giving right to a member to move at the time of the third reading an amendment which was lost by an overwhelming majority at the second reading. Hence I oppose the amendment.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : Sir, I want to make a few observations. Sir, I am inclined to take it that the crux of the objection raised by the honourable member Mr. P. S. Muhamed has not been understood clearly by the honourable members who opposed him. As I closely listened to his speech it rather appeared to me that the most important point in his speech was this. The Muslims have got a particular method of inheritance to property as enjoined by the Holy Quoran and if the marriage of a Muslim with a non-Muslim is legalised by the Civil Marriage Bill, such a method of distribution of property as

[Mr. M. Sivathanu Pillai.]

enjoined by the Holy Quoran will be affected because the children born of the marital connection of a Muslim with a non-Muslim will have a claim to the property of the father. That is the point of the honourable member, if I have understood him correctly. The honourable House has therefore got to take into consideration how far the honourable member Mr. P. S. Muhamed can lay claim to the sanctity in respect of inheritance of the property of a Muslim as having been enjoined by the Holy Quoran. In other words, if the House is of opinion that the Holy Quoran should be divested of its injunctions regarding the inheritance to property and that inheritance is not covered by the tenets of Islam, the honourable member Mr. P. S. Muhamed's argument will not stand for a moment. As I understand, if the injunctions of the Holy Quoran have to be strictly obeyed in regard to devolution of property, are not those injunctions affected if the present Bill is passed?

PRESIDENT: It is not quite so easy, as the honourable member puts it. Section 3 says:—

"Subject to the following conditions, marriage may be celebrated under this Act between persons, marriage between whom is not sanctioned or recognised as valid under any law or custom by which such persons are governed."

If antecedently to that marriage these persons could not contract marital relationship, does this Act give proper aid? That is the matter that has to be considered.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Sir, if what I have stated represents the position put forward by the honourable member Mr. P. S. Muhamed and if the devolution of property on inheritance is to be strictly according to the injunctions in the Holy Quoran, I think we will not be justified in opposing the motion. If it is not so, then I believe that Mr. P. S. Muhamed will be with us in passing this Bill as it stands.

Secondly, Sir, I have a suggestion for Mr. P. S. Muhamed to consider. What does this Bill denote. Suppose a Muslim is living with a non-Muslim woman in a state of concubinage. If this Bill is passed, it is open to the Muslim gentleman to continue the state of concubinage unless it is a case of his being enticed into making it a marriage. So long as the Muslim refuses himself to be enticed into a marriage, he need not come under the provisions of this Bill. But if he is so foolish to be enticed by the woman into a marriage, then let him take the risk. But Mr. P. S. Muhamed may turn round and say what about the devolution of property on the death of this Muslim to the children born to him and his Muslim wife? Will their share as enjoined by the Holy Quoran not be reduced if the children by the non-Muslim wife also were to be given a share. Therefore it is for this House to seriously consider whether it is competent for this House to trench upon the injunctions in the Holy Quoran. That is my point.

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : സർ, ഒരു രാജ്യത്തു ഏതെങ്കിലും ഒരു നിയമം ഉണ്ടാകുന്നു. അവസരത്തിൽ ആ നിയമത്തിൽനിന്നും ഏതാനും ചിലരെ ഒഴിച്ചു നിർത്തണമെന്നു പറയുന്നു. അതു ഭംഗിയായ ഒരു കാര്യമാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഖണ്ഡനെ ഓരോ ബില്ലുകൾ വരുമ്പോൾ ഓരോ സമുദായത്തെയും ഒഴിച്ചു

നിറുത്തുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ എല്ലാ സമുദായങ്ങളും മാറി ഒടുവിൽ ബില്ലുകൾ കടപാസ്സിൽ മാത്രമായി ശേഷിക്കുന്നതാണ്. 'അതുകൊണ്ട്' ഈ ബില്ലിൽനിന്നും യാതൊരുത്തരെയും ഒഴിവാക്കരുതെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. കൊച്ചിയിൽ ഈ ബിൽ പാസ്സായപ്പോൾ യാതൊരു എതിർപ്പും ഉണ്ടായില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ഈ ബിൽ സെക്കൻററി ഡിംഗ് കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ മി: പി. എസ്. മഹമ്മദ് പത്രങ്ങളിൽ പ്രതിഷേധയോഗങ്ങൾ കൂടണമെന്നു എഴുതിയതിനുശേഷമാണ് പ്രസ്തുത സമുദായത്തിൽ ഇപ്രകാരമായ അഭിപ്രായമുണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

MR. P. S. MUHAMED : പ്രതിഷേധയോഗങ്ങൾ കൂടണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : ഇതിനെ പ്രതിഷേധിച്ചു അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കണമെന്നു കേരളകൗമുദിയിൽ എഴുതിയതു ഞാൻ വായിച്ചതായി ഓർക്കുന്നു.

MR. P. S. MUHAMED : ആ പത്രത്തിൽ ഈ ബില്ലിനെ പ്രതിഷേധിക്കണമെന്നു എഴുതിയിരുന്നതായി മെമ്പർ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : ഈ ബില്ലിൽനിന്നും മഹമ്മദീയരെ ഒഴിവാക്കണമെന്നു പായമ്പോൾ അതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

PRESIDENT : The House will now adjourn and meet again at 2 P.M. (The Assembly adjourned for lunch at 1 P. M. and reassembled at 2 P. M.)

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : ഹിന്ദുമതശാസ്ത്രമനുസരിച്ച ഒരു അനുജാതി സ്ത്രീയെ ഒരു ഹിന്ദുവിനു വിവാഹം ചെയ്യാമെന്നു വിധിച്ചിട്ടില്ല. ഓരോ സമുദായക്കാരും ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ മതത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും അല്ലാത്തവരെയും മതത്തെ വിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വലിയ സാഹസ്യമെന്നു എനിക്കു പറയാൻ നിവർത്തിയുള്ളു. വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ അതായതു പറവൂർ താലൂക്കിൽതന്നെ ഒരു മഹമ്മദീയസ്ത്രീയെ ഒരു നായർ യുവാവ് ഈയിടെ കല്യാണം കഴിച്ചതായി എനിക്കു പരസ്യമായി അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നിട്ടു രണ്ടു സമുദായങ്ങളും തമ്മിൽ യാതൊരു ബാഹുല്യം ഉണ്ടായില്ല. എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ മി: പി. എസ്. മഹമ്മദിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഞാൻ യോജിക്കാത്ത ഒരു കാരണം, സാധാരണയായി മഹമ്മദീയ സ്ത്രീകളെ അനുജാതിക്കാർ വിവാഹം ചെയ്യാറില്ല എന്നുള്ളതാണ്. അവരുടെ പർദാ സംപ്രദായത്താലും അവർ സാധാരണയായി പുറത്തിറങ്ങി സഞ്ചരിക്കാത്തതുകൊണ്ടും അവർക്കു അനുജാതി പുരുഷന്മാരിലും അനുജാതി പുരുഷ

[Mr. A. K. Kumaran Vaidan.]

നാൽക്കു അവരിലും സ്നേഹം തോന്നാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ഇടവരാത്തതെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്. കൂടാതെ പാലക്കാട്ടു ഒരു വലിയ ഉന്നത നിലയിലുള്ള ഒരു മഹമ്മദീയന്റെ ഒരു മകളെ അവിടെയുള്ള ഏറ്റവും ഉയർന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു ഹുസുവൻ കലാണം കുഴിക്കുകയും അവരുടെ ദാമ്പത്യജീവിതം ഇപ്പോഴും തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ വിവാഹംതന്നെയും രജിസ്റ്റർ വിവാഹമായിട്ടു നടന്നതായിട്ടാണ് എന്റെ അറിവ്. ആ മാതിരിയുള്ള വിവാഹങ്ങൾ നിലനില്ക്കുമ്പോൾ ഈ നിയമം ഇവിടെ പാസ്സാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു പറയുന്നതു എന്തൊരസാഹസ്യമാണ്. ഇവിടെ മഹമ്മദീയ മെമ്പറന്മാർ മുന്നോട്ടുവെച്ച പേരുകളുള്ള അവർ ഇതിനു വിപരീതമാണെന്നാണ് ഗവർണ്മെൻറു ചരിക്കേണ്ടത്. ഈ അടുത്തകാലത്തു അതായതു അഞ്ചോ ആറോ മാസങ്ങൾക്കു മുൻപ് മിതവാദി എന്നപേരിൽ കോഴിക്കോട്ടുനിന്നും പുറപ്പെട്ട ഒരു പത്രത്തിൽ ഇന്നു മദ്രാസ് അസംബ്ലിയിൽ മെമ്പറായിരിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ മഹമ്മദ് അബ്ദുൾ ഹിമാൻ ഒരു ലേഖനം എഴുതിയിരുന്നത് ഞാൻ വായിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഈ ബില്ലിനെ മഹമ്മദീയ സമുദായം സ്വാഗതം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നാണ് അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ടുകാണുവാൻ ഇടയായപ്പോൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം എന്നോടു ചോദിക്കുകയും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെയുള്ള നിയമങ്ങൾ സാധാരണയുണ്ടാകുമ്പോൾ ഓരോ സമുദായങ്ങളുടെയും അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു ഗവർണ്മെൻറിന്റെ ഒരു കടമയാണെന്നു മി: പി. എസ്സ്. മഹമ്മദ് പറയുന്നത് ഞാൻ വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിക്കാം. ഇങ്ങനെ ഓരോ മതക്കാരുടെയും പ്രത്യേക പ്രത്യേകമുള്ള താൽപര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ഒരു നിയമവും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. അന്യ ജാതിയിലുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്ത അതിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കുട്ടികൾ നിർഭാഗ്യമായി തീരത്തക്കവണ്ണം ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നു എങ്കിൽ അതു വളരെ കഷ്ടമാണ്. അതുകൂടാതെ ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃതലോകത്തിൽ വിവാഹം എന്ന പാഴായതു പരസ്പരമുള്ള പ്രേമബന്ധങ്ങൾമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ഒന്നായിട്ടാണ് ഇന്നു തീർന്നിരിക്കുന്നത്. പഴയകാലത്താണ് ആചാരങ്ങളും മറ്റും അനുസരിച്ച് വിവാഹം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇന്നത്തെ ഈ രീതിക്കു സ്നേഹവിശ്വാസത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിവാഹബന്ധത്തെ ഒരിക്കലും ഒരു സമുദായത്തിനും എത്രയെങ്കിലും സാധിക്കുകയില്ല.

എന്നാൽ സ്രീ പത്മശങ്കരൻ ആയുസ്സുതന്നെയും കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ ആയിത്തീരും. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നത്. അതിനാൽ എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി: പി. എസ്. മഹമ്മദ് ഈ ഭേദഗതിയെ പിൻവലിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഭേദഗതിയെ എതിർക്കുന്നു.

MR. E. SUBRAMONIA AIYAR: Sir, speaking for myself, I must submit that I welcome a legislation of this nature. For, to a certain extent, I feel it may pave the way for the ending of communal squabbles and for the amalgamation of communities. I may even suggest a more drastic legislation. Probably it may run counter to the accepted notions of everybody even myself, namely, that no person shall marry within his own community. If such a legislation is possible for us to pass, there will at least be concord and harmony if not for us at least for the coming generation and a number of interpellations in this House and a number of other matters may admit of easy solution. But the time has not yet come for that.

PRESIDENT: The son-in-law will not be so exorbitant. (*Laughter.*)

MR. E. SUBRAMONIA AIYAR: I must submit that the time has not yet come for that. But this legislation is a permissive piece of legislation. It is not compulsory. That aspect of the matter should never be forgotten. No Muslim, no Brahmin, is compelled by this legislation to marry any member of any other community following the same religion or a different religion and therefore I do not see why any particular community following any particular religion should be prohibited from availing itself of the permission granted by the legislation to bring about a marital relationship between a member of that community and some other community. By this legislation, has any restriction been placed upon the freedom of the individual to make his choice? The feeling and the sentiment of the people have been respected towards certain extent. That is to say, if there is already a law or custom which requires a particular form to be observed in bringing about a valid marriage between two persons, that law is left in tact. Only when a marriage cannot be had under the law and custom of a particular community this legislation comes in and says, "which ever community you belong to if you two agree to have marital relationship between yourself the law will permit it." So much so I emphasised that point that restriction upon the freedom of the individual is not attempted by this legislation as in the case of other legislations which may have been passed by this House. These conscientious objections will not be raised either on account of the traditions or time-honored customs or religious scruples. As already observed here with respect to the loss of inheritance apart from the question whether the law of inheritance must continue to be followed, a marriage between a Muslim and a non-Muslim exists even today to a limited extent. A Mohammedan male can marry a Christian lady. The converse may not occur. The Christian gentleman cannot marry a Mohammedan woman what-

[Mr. E. Subramonia Aiyar.]

ever may be the cause. Probably it is the psychological cause, the possessor instinct. Every community likes to have its women not to get out of it. So much so, so far as inheritance is concerned the arithmetical rule is followed at any rate without operating in the case of Christian woman.

MR. P. S. MUHAMED : In the case of Christian woman a Moham-medan Law is admitted but in the case of marriages under this Law it is a different law.

MR. E. SUBRAMONIA AIYAR : So far as the different law is concerned the question is whether it should be modified or not.

Then we come to the root of the law of inheritance. So far as jurists understand it nobody has got vested interest in the law of inheritance. That is to say after the post mortem deposition, who is the heir? The heir is the person designated by the law. That is the reason why in different communities different systems of inheritance have come into existence. When a man dies there is no meaning in saying that he is possessed of that property. When he dies the state is possessed of that property. There is absolutely no merit in that. Therefore the State has accepted the Mohammedan Law to the extent as its own law. And the law of inheritance may be modified according to the sentiments of the community among which the law prevails. When, as a matter of fact, the Nair law was passed, the Hindu Law was modified to that extent. The law of succession and inheritance is a creature of positive law.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : May I know whether any legislature can embark upon making in-roads into the Quoranic Law?

MR. E. SUBRAMONIA AIYAR : Yes. You have to divorce material interest from spiritual interest and law of inheritance is the material property. The relationship may be so adjusted as to make for the advancement of the State.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : May I know from the member what his views are in view of the statement found in page 95 para II of the book called Translation Of The Glorious Quoran and what is the injunction in respect of the inheritance of property as contained in it?

MR. E. SUBRAMONIA AIYAR : That passage does not touch the problem now raised here.

There was no divorce from religion and property rights as is found in the Hindu law. At an early age all the things were found to be mixed up. Now there is the Mohomedan law, the Manu's law etc. The passage read out by my friend says that the property may be distributed among certain relations in a particular way and also whether these relations can be brought about by marriage in a different form with other people. If there is marriage and the Mohomedan law says that a particular individual is the child of a particular Mohomedan, certainly, that law will apply. The marriage between a Mohomedan male and a christian lady is recognised though they belong or continue to

belong to different religions and their children will get their fair share mentioned in the Quoran. The real question involved here is whether we should enlarge that freedom. Tomorrow a Mohamedan may marry not only from the Christian community but from the other communities as well. No doubt the other idea involved was that Christian was not a Mohamedan. The Quoran does not permit of such a marriage taking place. But the bill now at issue is a permissive legislation. No law can be laid down for all time. The law also must change as the society is dynamic. It is not static like the law of the Medes and the Persians. The tendency of the present day is that nobody is going to condemn a law because it is changing from day to day in a particular way. And, as I said, this law is a permissive legislation, there is no restriction upon the individual. If the religion is so sacred, if the intention of the Quoran is not sufficient to suppress the chaotic activities of the individual, then there is no meaning in calling him a Mohamedan, for the Quoran says that he shall not marry except from his own community. If one man breaks that injunction, then he certainly breaks the Quoran and therefore he must reap the consequences of that action.

As regards the other aspect of the matter when freedom of the individual is taken away, there is no restriction upon concubinage and for this, there must be another piece of legislation. The question whether it is feasible is another matter. The law has not gone to that extent as to prohibit if not regulate non-marital sex expression. Whether it is England or America, adultery is punished, but non-marital sex expression is another and there is no law for that in England. The question whether such a law should come at all that is a welcome proposition no doubt I do not know whether the society will like it.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: Then, what about the proposition regarding prostitution among the population?

MR. E. SUBRAMONIA AIYAR: To some extent you are regulating it. You have to do it with due regard to sanitation and health problems.

My point is that so far as this bill is concerned, this does not touch the freedom of an individual so much so there is no necessity to be very anxious about it. Injunctions of the Quoran are certainly to be implicitly followed by every Mohamedan if he wants to be called like that. If he breaks it, he is no more a Mohamedan. I ask the question why should he claim the privileges of a Mohamedan?

So then, the position comes to this. It is only a sentimental objection. I began by saying, that the bill has a very beneficial aspect. It will serve a purpose in society, though you may get a glimmering of it. If two people agree to move about in society in a respectable way, calling themselves as husband and wife, why should one stand in their way? The law too does not say that they should marry. Whether they are going to marry is another matter, but if two people think that they should not marry at all but live together without marriage and require a status in society why should one stand

[Mr. E. Subramonia Aiyar.]

in their way and say, 'no, you shall not'. As I said, as the bill has a beneficial aspect let us see how the provision works. If it works, satisfactorily and no danger comes as a consequence of it, let the bill exist. When once we feel that it is working harm, we shall then think of mending it. Now, we need not anticipate troubles in the working of the bill. But the moment troubles of different description arise outweighing the advantages, then some other persons will think of altering the legislation. Better experience will dictate the course to be adopted. This is all what I have to say.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: Sir, I too oppose the amendment. Before I begin to speak anything on it I should congratulate my honourable friend Mr. P. S. Muhamed for the able appeal he has made and for his using the religion as a shield to eclipse the vital aspects of this piece of legislation. He was telling the House that the majority of Islam is at stake, that the Islamic culture is at stake, that Islamic religion is at stake if his amendment is not accepted. He was saying that the very existence of Islam will be undermined if this piece of legislation is accepted by the House as such. I may complement my honourable friend Mr. P. S. Muhamed for his strict orthodoxy. Muslim orthodoxy will also congratulate and complement him. May I ask him whether this kind of legislation was not in existence in Turkey from 1917? Whether it was not amended not less than half a dozen times thereafter? Has the Islamic religion suffered on that score, has it been undermined? I ask him, Sir, whether Cochin has not passed a similar legislation and whether the Islamic religion there has suffered anything on that score? Does my honourable friend mean to say that Cochin do not have enough number of Muslims in the legislature and that they are less orthodox? Has the North Travancore Muslim league passed any resolution opposing the bill. Has any other honourable Muslim member of this house opposed this legislation? Then why should Mr. Muhamed alone oppose it? The supposed uncontested leader of the Muslim community in India Mr. Mahomed Ali Jinnah continues to—

MR. PULIYQOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I ask the member whether Mr. Jinnah is the leader of the Muslim community?

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: I said the supposed uncontested leader. I said Mr. Jinnah continues to be the leader in spite of the fact that he has married a Parsi lady, in spite of the fact that his daughter married a Parsi. Has H. H. the Aga Khan gone down in the estimation of the muslim community because he married a European lady? I don't understand then what Mr. Muhamed means in telling us that if this legislation is accepted, it will terribly affect the Islamic religion. In short his arguments are that Islamic religion will be wiped out from the country if we do not accept his amendment, that the Islamic culture will vanish as it were from the land.

Islam has provided for the devolution of property in case a Mohamedan lady is married by some either from that community or from some other community. Does it apply to any Mahomedan if he goes out of his community to marry somebody outside his community? No. That applies only when a Mohamedan lady is married by a man outside the Mohamedan community. Then again Islamic religion does not prohibit a Mohamedan from marrying outside his community. So am I to understand that my friend wants all the advantages of law to Mohamedans only? If that is so it is indeed a pitiable partiality. As Mr. Subramonia Aiyar pointed out, this piece of legislation is only a permissive piece of legislation. It does not at all contemplate compulsion. Mr. Muhamed in his enthusiastic discussion has forgotten a big if not the main aspect of this bill. The Islamic religion speaks of very broad principles, and this bill embodies only those principles accepted and approved by the Holy quoran. If a Mahomedan lady marries and begets children out of that marriage, the children are entitled to a share of wealth according to the Mohamedan law and this law only approves and extends that principle to Mohamedan gentlemen who for some reason happens to marry a non-mohamedan lady and begets children. According to me this bill enforces three broad principles. One is the individual liberty, an approval of its assertion. If an individual for some reason or another finds it a pleasure to seduce and marry a lady from another community, why should religion stand in the way as a stumbling block and try to impede the exertion of the liberty of that individual. Why should the liberty be curtailed by religion when all along we are trying to progress in individualism, shaking off the strangle hold of religion. Progress was and will be the watchword of the individual. Should religion stand midway and shout 'No, you shall not'. I am not prepared to endorse that view if it be the view of my honourable friend.

Another point raised by Mr. Muhamed is the point of morality. Concubinage has been in existence and it will be in existence. Sir, I ask Mr. Muhamed, is morality acceptance of concubinage as such or is it acceptance of marriage? Does my friend want to encourage concubinage in the name of morality and religion? I need not have an answer through him because he will have only to say that acceptance of the position of marriage will be morality whereas acceptance of the concubinage will not be morality.

The third point is merely the humanitarian aspect. A man marries any woman from outside his community, as it stands now, both the individuals will be excommunicated from their communities. Suppose he begets children. According to the present laws which are in existence, his children are punished for their innocence. They are not allowed to succeed to the parent's wealth. Sir, if this law comes into force, both the children and the wife will get a share of the wealth of the parent. Does Mr. Muhamed want to have this position or the present position by which the children and the wife are sent out in absolute penury and misery? I know he will only choose the first position. If this legislation is not brought into force, the position of

[Mr. Kannanthodath Janardanan Nair]

the wife and children will be that of a bat. She cannot be considered either as a mammal or a bird. On one side the birds will say, you have got teeth and you are not a bird; on the other side mammals will say you are a bird for you have wings. One community will disclaim them the other will not want them. It will go on like that. What all this legislation wants is to do away with that, and to give them all the privileges that are to be legitimately conferred on them. So, the position is that if we accept the amendment, that will be tantamount to a negation of the principles of the bill and to throwing out the Bill itself. If one community is allowed to be exempted, other communities will naturally follow suit, and in that manner every community will want to get exempted from this legislation and thus this legislation will become null and void. The result is that this legislation, intended to bring in communal harmony at least among the next generation, extending a legal possibility of union by blood, will be denied to the nation. So Sir, I oppose the amendment and commend the Bill for the acceptance of this House.

SRY. T. NARAYANI AMMA : Sir, I oppose the amendment because it goes against the very principle underlying this Bill. Section 2 of the Bill says :

"It shall apply to all persons domiciled in Travancore and to such persons not so domiciled as have or shall have marital relation in the form prescribed under this Act with persons domiciled in Travancore."

Sir, to exclude any community from the operation of this Act is to defeat the very object of the Bill. After all, it is only a permissive piece of legislation and it cannot in any way be said to affect the religious sentiments of any community. Then, again, Sir, it is a piece of reform, for which there has been demand from the enlightened members of all communities. Similar legislations have already found a place in the Statute books of other States, and Travancore which has given a lead in regard to several important aspects of social reform will only be falling into line with some of the other Provinces and States in India by the passing of this Act. I therefore oppose the motion.

MR. K. R. NARAYANAN : സർ, ഏന്റെ ബഹുമാന്യസ്പോഷിതൻ മി: പി. എസ്. മഹമ്മദ് അവതരിപ്പിച്ച ഭേദഗതിയേയും, ആ ഭേദഗതിയെ പിൻതാങ്ങിയുള്ള അഭ്യർത്ഥത്തിന്റെ ചില വാദമുഖങ്ങളെയും അവ അർഹിക്കുന്ന ബഹുമാന്യതയോടും അവധാനതയോടുംകൂടി തന്നെ ഞാൻ ആലോചിച്ചുനോക്കി. മി: പി. എസ്. മഹമ്മദ് ഇത്രയും ശോചനീയമായ ഒരു പിൻതിരിപ്പൻ നയം എടുത്തതിൽ, അഭ്യർത്ഥത്തോടുള്ള ബഹുമാനത്തിനു യാതൊരു കുറവുംകൂടാതെ, ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു എന്നു പറയാതെ ഗൗരവമില്ല.

സർ, ഇവിടെ പൊന്തിവരുന്ന പ്രധാന പ്രശ്നം ഇതാണ്. ഇന്ന് നിലവിലിരിക്കുന്ന മഹമ്മദൻ ലാ പ്രകാരം ഒരു മഹമ്മദീയനു വേണമെങ്കിൽ എത്ര സ്ത്രീകളെയും വിവാഹം ചെയ്യാം. അത് അന്യമതത്തിൽ

മുറപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെയും ആകാം. അങ്ങിനെയുള്ള വിവാഹത്തിൽ സന്താനമുണ്ടാകുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. ഈ സന്താനങ്ങളുടെ രക്ഷ എന്താണ്? അങ്ങിനെയുള്ള സംരക്ഷണത്തിന് ഒരു നിയമം അത്യാവശ്യമല്ലേ? ഒരു മുസൽമാൻ മുസ്ലീമല്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും, അതിൽ സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ ആ മുസൽമാൻ അയാളുടെ സ്വത്തുക്കൾ യാതൊരു കാരണവും ചെയ്യാതെ മരിച്ചു പോവുകയാണെങ്കിൽ ആ മുസൽമാന്റെ അനുരാഗം നിഷേധിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ ഗതിയെന്താണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രണയവല്ലരികൾ പുഷ്പിച്ചു കണത്തുങ്ങളുടെ ഗതിയെന്താണ്, എന്ന്, ഭാര്യയോടും കുഞ്ഞുങ്ങളോടുമുള്ള മനോവികാരത്തോടു കൂടി, മനുഷ്യസാധാരണമായ അനുകമ്പയോടു കൂടി, എന്റെ ബഹുമാന്യ സ്പീക്കർ മി: പി. എസ്. മഹമ്മദ് ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദങ്ങൾ മുഴുവനും കേന്ദ്രീകരിച്ചത് മതത്തിന്റെ പേരിലാണ്. കുറാൻ ശരിക്കുവായിച്ചമതം പഠിക്കുവാൻ ഉള്ള മഹാഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. ഞാനൊരു മതപണ്ഡിതനല്ല. എന്റെ അറിവു ശരിയാണെങ്കിൽ ഏകജാതി സന്ദേശത്തെ ഇത്ര അധികമായി, ഇത്ര സംശയരഹിതമായി, ഇത്ര ഞാലനീയമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു മതം മഹമ്മദ് മതപോലെ വേറൊന്നില്ലെന്നാണ്. അങ്ങനെയുള്ള മുസലീം മതത്തെ വിശ്വസിക്കുന്ന മി: മഹമ്മദ് ഏകജാതി സന്ദേശം പരത്താൻ ചുമതലയുള്ള മി: മഹമ്മദ്—സാഹോദര്യം മുദ്രാവാക്യമായ മഹമ്മദുനിബിയുടെ കാൽനഖേന്ദമരീചികളിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന മി: മഹമ്മദ്, ഇവിടെ മുസൽമാനെന്നും, ഇശ്വഹനെന്നും, പുലയ്നെന്നും, പറയെന്നും, നായാടിയെന്നും, ഉള്ള വസ്ത്രവ്യത്യാസം, ഇന്നുള്ളതുപോലെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ഉപദേശിക്കയാണോ എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അർത്ഥശൂന്യമായ ജാതിവ്യത്യാസം, വെറും അന്ധതകൊണ്ടു നിലനില്ക്കുന്ന സമുദായവ്യത്യാസം ഭ്രൂമാക്കാതെ എന്തെങ്കിലും രക്ഷ ഇവിടെയുണ്ടോ? ഇന്ന് മഹാത്മാഗാന്ധിക്ക് ഇൻഡ്യക്കു സ്വാരാജ്യം വേണം, ജിന്നായ്ക്കു പാകിസ്താൻ വേണം, അമ്പിട്കർക്കു റിസർവേഷൻ വേണം, ഹിന്ദുമഹാസഭക്കാർക്കു അവരുടെ കിരീടത്തിന് ചലനം വരാത്ത മറ്റു ചില വ്യവസ്ഥകൾ വേണം. ഈ ഭർഷ്ടവാദങ്ങളുടെ യെല്ലാം നാരായണവേദ ജാതിവ്യത്യാസമല്ലാതെ മറെറന്താണ്? ഒരു മുസൽമാൻ ഒരു മുസ്ലീം വനിതയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ മി: മഹമ്മദിന് ഇക്കിളിയുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു മുസ്ലീം ഒരു അമുസ്ലീം സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ മി: മഹമ്മദിന് ഇക്കിളിയുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരു മുസ്ലീം വനിതയെ

[Mr. K. R. Narayanan.]

ഒരു അമുസ്ലീം വിവാഹം ചെയ്യുവാനിടയുള്ള ഈ നിയമം വരുമ്പോൾ ഇത്രയും ഇക്കിളിയും ഞരമ്പുപലിവും ഉണ്ടാകുന്നതെന്തിനാണ്? ബ്രാഹ്മണൻ മുതൽ പുറയൻവരെയുള്ള സർവ്വജാതിചുത്വാസവും നീക്കാതെ ഇൻഡ്യക്കു രക്ഷയില്ല. ഇവിടെ ജാതിയാകുന്നവാസുകിയുടെ ഒരറ്റത്തു ഒരു കൂട്ടരും, മറ്റൊരു അറ്റത്തു മറ്റൊരു കൂട്ടരും പിടിച്ചു പലോളിമഥനം നടത്തുകയാണ്. പാകസ്ഥാൻപദ്ധതി, ഗാന്ധിസിദ്ധാന്തം, അമ്പിട് കർ നിർദ്ദേശം മുതലായവ നശിക്കണമെങ്കിൽ ഗാന്ധിയുടേയും, ജിന്നായുടേയും അംബട് കണ്ടുടേയും ജാതികൾ നശിക്കണം. രക്തത്തിൽ രക്തം കലരണം.

ഇൻഡ്യയെ സ്പർശിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഒരു വിഷമപ്രശ്നം, കഴുത്തു പ്രശ്നം, ഇതായതുകൊണ്ടും മി: പി. എസ്സിനെപ്പോലെയുള്ളവർ ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ ഈ വിധമുള്ള പ്രതിലോമനയം എടുത്താൽ വരാവുന്ന രാഷ്ട്രീയ ഭിഷ്ടതയും വിചാരിച്ചു ഞാൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞുപോയതാണ്. സർ, മതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലയും, അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കേണ്ട നിലയും എന്താണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഈ നിയമം ഇവിടെ പാസാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആകാശം താഴ്ന്നു പോകുമോ എന്നുകൂടി നോക്കാം. ടർക്കിയിൽ സ്പെഷ്യൽ മാരിയേജ് ബിൽ പാസ്സായിട്ടു വളരെക്കാലങ്ങളായി. അതിനു ശേഷം ആ രാജ്യം പുരോഗമിച്ചതെന്നു വരുന്നു, അതൊരു മുസ്ലീം രാജ്യമല്ലെന്നു മി: മഹമ്മദ് പറയുന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അവിടെ അതൊരു പുരോഗമനോന്മുഖമാണെന്നു ചരികിൽ, മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു ഒരു വിലങ്ങുതടിയല്ലെങ്കിൽ, അത്, ഇവിടെ എങ്ങിനെ ഒരു ദോഷമാകാ വിലങ്ങുതടിയൊക്കെ എന്ന് ഒന്നാലോചിക്കണം.

തിരുവിതാംകൂറിലെപ്പോലെയൊന്നു മഹമ്മദീയരുടെ സാമൂഹ്യകാര്യത്തിൽ കൊച്ചിയിലെയും നില. കൊച്ചിയിലെ മുസ്ലീംങ്ങൾക്കു ഈ ബിൽ പാസ്സായതിൽ യാതൊരു കഴുപ്പുമില്ല. കൊതിക്കല്ലിന്റെ വ്യത്യാസം മാത്രമുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ കൊച്ചിയിൽ ദോഷമെന്തെന്ന്, ഇവിടെ ദോഷം ചെയ്യുമെന്ന് എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ മി: മഹമ്മദ് സംശയിക്കുന്നുവെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. കൊച്ചിക്കാർക്കു ഈ നിയമം കൊണ്ടു ദോഷമൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂർക്കാർക്കു ദോഷമൊന്നുംവരികില്ല.

ടർക്കിയിലേയും കൊച്ചിയിലേയും മഹമ്മദീയർ മഹമ്മദുലകാർക്കു ഒല്ലെന്നു എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ പറയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതോടുചേർന്നു ഒന്നുകൂടി ആലോചിക്കാം. മി: ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ നിയമം പാസാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കുട്ടികളെ പിടിച്ചു “ഹരി ശ്രീ”

എടുക്കുന്നതുപോലെ ഒരു സിവിൽ മാരിയേജ് നടത്തണം! നടത്തണം! എന്നാൽ നിർബന്ധിക്കുകയില്ല. ഒരു മനുഷ്യൻ സമുദായവിട്ടു ഒരു വിവാഹം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അവന്റെ ഭാര്യയും കുട്ടികളും തെങ്ങി തിരിയാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു നിയമസംരക്ഷണം മാത്രമാണിതു.

MR. P. S. MUHAMED : കൊച്ചിയിലെ സിവിൽ മാരിയേജ് നിയമത്തിൽ പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തിന് ശക്തിയില്ലെന്നറിയാമോ?

MR. K. R. NARAYANAN : എന്റെ സ്റ്റേഫിതന്റെ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം ഒരു ചോദ്യമാണ്. പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച കൊച്ചിയിലെ വകുപ്പ് സമീപിച്ചാൽ മറ്റുള്ള വകുപ്പുകളെല്ലാം എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ സമ്മതിക്കുമോ എന്നാണ് എന്റെ ചോദ്യം? പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ചുമാത്രമാണ് തടസ്സമെങ്കിൽ മി: മഹമ്മദ് പറപ്പെടുവിച്ച ന്യായങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉള്ള മതത്തിന്റെ പിൻതാങ്ങൽ കേവലം ഭർത്താവുമാണെന്ന അഭ്യർത്ഥനയെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ? സിവിൽ മാരിയേജ് ഒരു രാജ്യത്തേയോ, സമുദായത്തേയോ, അധിപതിപ്പിക്കുകയില്ല, ഉയർത്തുകയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ മുഴുവൻ ഇതിന് തെളിവാണ്. സിവിൽ മാരിയേജ് ബില്ലിന്റെ പ്രാരംഭകാലത്തു യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കർ വളരെ എതിരടാക്കി. ഇപ്പോൾ കത്തോലിക്കാരാജ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ സർവ്വരാജ്യങ്ങളിൽ സിവിൽ മാരിയേജ് നിലവിലിരിക്കുന്നു. ഈ ചരിത്രവസ്തുത ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കുന്ന എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ മി: പി. എസ്. അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഹിന്ദുക്കളുടെ വിവാഹം കുറച്ചെല്ലാം മതപരമാണ്; ക്രൈസ്തവന്മാരുടെ വിവാഹവും കുറച്ചെല്ലാം മതപരമാണ്; എന്നാൽ മുസ്ലീമിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വെറും കാൺട്രാക്റ്റ് മാത്രമാണെന്ന്, മഹമ്മദൻ ലാ, വ്യാപാരമായി, അപഞ്ചലമായി, നിഷേധിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഭാഷയിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയൊക്കെ മതത്തെ വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ ഈ പ്രശ്നത്തിൽ കഴുപ്പ് വരുത്തുന്നത് എന്തിനാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. സിവിൽ മാരിയേജിന് യാതൊരു ഭാഷയും ഇല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നതിന് ജിന്നാമാരുടെ കാര്യമോ, ആഗാഖാമാരുടെ കാര്യമോ, ഷൈക്കർമാരുടെ കാര്യമോ എത്ര ആചാരം വേണമെങ്കിലും ഉദ്ധരിക്കാൻ കഴിയും. ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമമില്ലാത്തതു കൊണ്ട് എത്ര സ്ട്രീ പരഷനാർ സമുദായ ചട്ടക്കൂട്ടിനകത്ത് ശ്വാസം മുട്ടിക്കഴിയുന്നുവെന്നും, അതിൽ ഒരു ന്യൂനഭാഗമെങ്കിലും മുസ്ലിമാന്മാരായിരിക്കാനിടയുണ്ടെന്നും, മി: പി. എസ്. പര്യാലോചിക്കേണ്ടതാണ്. വഴിയിൽ പരവതാനി വിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും കുപ്പിച്ചില്ലകൾ വിതറരുതല്ലോ.

[Mr. K. R. Narayanan.]

ഞാൻ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് എന്റെ പല മുസ്ലീം സ്നേഹിതന്മാരോടും ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കാണുന്നതുതന്നെ എടുക്കാം. മഹമ്മദ് മതത്തിൽ ഈ നിയമം കൈകടത്തുന്നു എന്ന് തീവ്രമായി, രൂക്ഷ രൂക്ഷമായി മി: മഹമ്മദ് പറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള വാദങ്ങളെ പിൻതാങ്ങുന്നതിന് ഇവിടെ ഒരു കൃസ്തുമതാനിയാണ് ഉണ്ടായത് എന്നു ലോചിക്കുമ്പോൾ എന്റെ സ്നേഹിതൻ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ദൃഷ്ടി ഇതിനകത്തു മറ്റു മഹമ്മദീയമതസ്ഥന്മാർ കാണുന്നില്ലെന്നു കാണാം. മഹമ്മദ് മതത്തെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം ഇവിടെ വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ മഹമ്മദീയരുടെ സർവ്വവകുപ്പും ഉയർത്തിയുള്ള ഒരു എതിർസ്വരം ഇവിടെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. മെ: മക്കാർ പിള്ളയുടെയും മരയ്ക്കാർ മുതലായവരുടെയും മതം മി: പി. എസ്. മഹമ്മദിന്റെ വാദത്തോടുള്ള ആനുകൂല്യത്തെക്കാൾ ഞങ്ങളുടെ വാദത്തോടുള്ള ആനുകൂല്യത്തെയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. എനിക്കു എന്റെ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതൻ മി: പി. എസ്. മഹമ്മദിനോടു് ഒരുപേക്ഷ മാത്രമുണ്ട്. അതായത് എന്തു കാരണവശാൽ ഈ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നാലും കൊള്ളാം, ദയവായി രാജ്യത്തിന്റെ പേരിൽ — മതത്തിന്റെ പേരിൽ — നമ്മുടെയിടയിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജാതിനിമിത്തമുള്ള അസമത്വയുടെ പേരിൽ — പുനരാലോചന ചെയ്തു ഭേദഗതി പിൻവലിക്കണം. നാം ഒരു പുതിയ യുഗത്തിന്റെ പൂർവ്വഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരാണ്. ആ യുഗധർമ്മം നമുക്കു നിറവേറ്റണം. മി: സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ ഒരു സമുദായം ആ സമുദായത്തിൽ നിന്നു വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലെന്നു ഏറ്റവും കടുപ്പമായി പറയുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്റെ സ്നേഹിതൻ ചിന്തിക്കണം. ഭാരതമാതാവിന്റെ പാവനമായ തിരുമറാം ജാതിയുടെ പേരിൽ, മതത്തിന്റെ പേരിൽ, ചോരപ്പട്ടയിൽ കുണപങ്ങൾ ഒഴുകിനടക്കുന്ന ഒരു പോക്കളമായിത്തീരാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ജാതിയും, സമുദായവും, നശിക്കണം. ഈ വക ബില്ലുകൾ കുറച്ചെല്ലാം ഇതിനെ ഉപകരിക്കും. മി: മഹമ്മദ് അവധാനമായ പുനരാലോചനയ്ക്കുശേഷം ഭേദഗതി പിൻവലിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. T. T. KESAVA SASTRI: മെമ്പർ പ്രസംഗമല്ലേ 'കൊതിക്കല്ലു' എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നു പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

MR. K. R. NARAYANAN: കൊച്ചിയുടെ അതിർത്തിക്കല്ലിന് 'കൊ' എന്നും, തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതിർത്തിക്കല്ലിന് 'തി' എന്നും, രണ്ടു പറത്ത് അതുതരിക്കല്ലിൽ കാണാം ഇത് 'രണ്ടുകൂടിചേർത്ത് 'കൊതിക്കല്ലു' എന്നു സാധാരണപറയും.

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: Sir, I also beg to oppose the motion. I do so with great regret because I am well aware of the strong feelings underlying the motion. Mr. P. S. Muhamed is not alone in opposing such a measure as is brought before this House. Esteemed Christian friends of mine have told me that this is a measure affecting the fundamentals of their religion. Equally esteemed Mohammedan friends have told me that it does affect their religion too. Therefore, Sir, let it not be said that we do not respect their views on this bill. We do respect them. We do respect their views and when analysed, what are the points of their objections? I have been carefully listening to Mr. P. S. Muhamed's speech and I have been careful enough to understand from the arguments of other honourable members who supported the amendment and it can be reduced into 3 heads.

The first head of opposition comes from sentiment. I am one of those who believe in sentiment being one of the greatest propelling forces of human action. Therefore, Sir, more than all arguments and logic I very often yield to sentiment. In this respect the sentiment is based upon a combination of superstition and a combination of fear that their religion will suffer if this measure is allowed to be enacted. It is merely because I feel that the sentiment on this particular aspect is not based upon those higher and nobler ideas and ideals that I do not support it.

Looking at the question of marriage being a religious sacrament, I, for one, am prepared to concede that there are certain Communities which believe that marriage is a religious sacrament. I myself believe that marriage is a sacrament and that more than marriage there is nothing higher and nobler in life. But, having said that it does not affect the principle of the bill, anybody who believes marriage to be a sacrament, anybody who believes that a man and woman once joined cannot break it here or hereafter is quite welcome to that course of action. Do we want a Christian who wants to go to heaven to marry a Nair lady? Does this bill prevent Mr. P. S. Muhamed from going to heaven? It does not. In every community there are people who do not want to go to heaven as it is generally understood but want this earth to be made their heaven. That is their notion of heaven. A young man may like to marry a beautiful woman of another community and want to enjoy heaven on earth. I am asking how does it affect those people who believe that marriage is a sacrament. Every one who believes that marriage is a sacrament can believe and die in that belief. But what about those people who do not believe so according to the light they have obtained? Those people are also citizens of the state and are entitled to the same rights and privileges as those who claim to stand on a nobler footing. They stand in law on the same footing. Suppose a Nair wants to marry an Ezhava lady and a young Muslim wants to marry a Christian girl. These things should not be prevented by law.

[Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai]

The third objection is with regard to inheritance. If I earn anything, in law I can bequeath or give it away to whomsoever I please so that so far as your own earnings are concerned you are its own master. But Mr. P. S. Muhamed says that in spite of the law, you need not give anything to the wife if she happens to be a Nair lady. So far as ancestral properties are concerned, has anybody a right to dispose it off? Supposing there is a father and he has inherited ancestral properties worth a lakh of rupees and his son has married a beautiful Parsi lady. Can the father exclude his son of his right of the property saying that he is the custodian of the ancestral property? The father got his right because of his birth in that family. The son also is born in the same family. If the father has got the right of the ancestral property because of his birth in the family, I ask why the son also should not have that right. Till the son attains majority, the father is only the trustee of the property. So the son has as much right as the father to dispose of the property to whomsoever he likes.

Over and above all these things, I sincerely believe that this enabling law will conduce to communal harmony. As Mr. K. R. Narayanan put it, it cannot solve all our problems but it will be a stepping stone to solve our communal problem. It is one of the steps that will lead the future generations to more social harmony, more communal amity and a better understanding between the different communities and enable us to work for the prosperity of the State. If this bill is worked out, it will be a death knell to Pakistan, reservation and such other things. Therefore, I say that in the interests of social harmony and communal amity, this bill must be passed. After all, it is only an enabling bill and it does not compel anybody to do such and such things. It does not compel anybody to take any step other than the one he wants to do. The bill is only on line with modern trends and feelings. The force of modern tendencies compels us to enact such a law for the sake of society and future prosperity. If you do not allow this, I submit Sir, that it is against all principles of justice and harmony. Therefore I oppose the motion.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, I move that the question be now put.

The motion was put and carried.

MR. P. S. MUHAMED: എന്റെ ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ച പ്രോപ്പോസിഷൻ പലക്കും എന്നോട് അനുകൂലിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുമെന്നു എനിക്കറിയാം. എങ്കിലും ഒരു സംഗതി അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നു എനിക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാതെയാണു് ഭേദഗതിയെ തൃജിക്കാൻ ഇടവന്നതെന്നു മറുപുറം പറഞ്ഞുകൂടാ. മതവും ഈ ബില്ലുമായി ബന്ധമില്ല എന്നുള്ള വാദത്തിന്നു സ്ഥാനമില്ലെന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ബില്ലു മതത്തെ സ്പർശിക്കുന്നുണ്ടെന്നും മതാധിപമായ സംഗതികളെ, അതിന്റെ അനുശാസന

പ്രകാരം ചെയ്യരുതു എന്നു പറഞ്ഞതിനെ, ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുകയാണ് ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്നും തുറന്നു പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു എന്നിങ്ങനെ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. കൊറാൻ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അത് തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു വാദം ഇവിടെ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതു വളരെ വിനോദകരമായിരിക്കുന്നു. മുസ്ലീംകൾ ചില അന്യമതത്തിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെ വെപ്പാട്ടികളായി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, വിവാഹം മൂലം ആ സമ്പ്രദായത്തിനു ഭേദം വരുത്തി അതിൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു ഒരു സ്ഥാനം നൽകുന്നതു അഭിലഷണീയമാണെന്നുമാകുന്നു. അസാധുവായ ഒരു വിവാഹത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു നവരുടെ ജീവിതം വെപ്പാട്ടിസമ്പ്രദായത്തിൽ തന്നെ ആകുന്നു. ഈ ബില്ലു പാസായാലും വെപ്പാട്ടി സമ്പ്രദായത്തെ തടയുന്നില്ല. അതിലെ സന്താനങ്ങൾക്കു അവകാശവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇസ്ലാം മതപ്രകാരം, ഈ ബില്ലുപ്രകാരമുള്ള വിവാഹം വെപ്പാട്ടി സമ്പ്രദായത്തെ അംഗീകരിക്കുകയാകുന്നു. വെപ്പാട്ടിയിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന സന്താനങ്ങളെ മുസ്താകളുടെ അവകാശികളാകുന്നു.

ഇത് ഒരു പെർമിസിവ് ലെജിസലേഷൻ ആണ്. ഇഷ്ടമുള്ളവർ മതത്തിനു വെളിയിൽ പോകാൻ ഭാവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ എന്ന വാദമാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായി കൊണ്ടുവന്ന മറ്റൊരുവാദം. വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലോകത്തു എല്ലാ പട്ടങ്ങളും പെർമിസിവ് ആണ്. വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നു ആരെയും നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല—മഹമ്മദൻ ദാ എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ മി: നാരായണൻ പറഞ്ഞതുപോലെ വിവാഹം—അതിന്റെ ഫാരത്തിൽ—ഒരു കാൺട്രാക്റ്റാണെന്നുള്ളത് ശരിതന്നെ. എന്നാൽ അത് മതപരമായ ഒരു കാൺട്രാക്റ്റാണ്. ഒരു കാൺട്രാക്റ്റ് സാധുവാകണമെങ്കിൽ അതിലെ കക്ഷികൾ ആ കൺട്രാക്റ്റിൽ ഏർപ്പെട്ടവർ യോഗ്യതയുള്ളവരായിരിക്കണം. ആ യോഗ്യതായോഗ്യതാ നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ളതു നിയമമാണ്. മുസ്ലീംകളുടെ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിവാഹകൺട്രാക്റ്റിൽ ഏർപ്പെടുന്ന കക്ഷികളുടെ യോഗ്യതയും അയോഗ്യതയും നിർണ്ണയിക്കുന്നതു മതനിയമമാണ്. ഈ കൺട്രാക്റ്റ് പരിശുദ്ധവും പാവനവും ആയ ഒന്നാണ്. മതത്താൽ അയോഗ്യത കല്പിച്ച കക്ഷികൾ തങ്ങളിൽ വിവാഹം ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കണമോ; അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കാൺട്രാക്റ്റിനെ റെസ്പെക്റ്റ് ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നാണ് ഇവിടെ ആലോചിക്കേണ്ടതു്. മതം നിർണ്ണയിച്ചതായി അയോഗ്യതയേമാറി, ആ സ്ഥനത്തു മറ്റൊരു നിയമം യോഗ്യത കല്പിക്കുന്നതിനു ഒരുമ്പേടുന്നു എങ്കിൽ അതു മതത്തിൽ കൈകട

[Mr. P. S. Muhammed]

ഇതുകയ്യല്ലയോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. മുസ്ലീം മതനിയമത്തെത്തന്നെ റദ്ദ് ചെയ്യുകയായിരിക്കും അതു ചെയ്യുന്നത്. ഇത് മുസ്ലീം മതനിയമത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ തരത്തിലുള്ള കൈക്കടത്തലാണ്.

.ഇപ്പോഴത്തെ മതഭിന്നതകളെയും സമുദായഭിന്നതകളെയും പറ്റി ഇവിടെ ചിലർ പറയുകയുണ്ടായി. അതിൽ ചില പരമാർത്ഥമുണ്ടെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടുത്തെ മുസ്ലീം സമുദായം അങ്ങനെയൊരു അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന മതത്തിനുള്ളിൽ നിൽക്കുക തന്നെയാണ് അവരുടെ പുരോഗതിക്കുള്ള മുഖ്യമായ നിദാനം എന്ന് വിചാരിക്കുന്നവരാണ്. വ്യക്തിപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് പണ്ണീട് പറഞ്ഞത്. മുസ്ലീം ലഭ്യമായ ഒരു വ്യക്തി മുസ്ലീമല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുമായി വിവാഹം ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ മതം പ്രതിബന്ധമായി നിൽക്കുന്നതിനെ അനുവദിക്കത്തക്കതാണോ എന്നുള്ളതാണ് അടുത്തതായി ആലോചിക്കേണ്ടത്. വിവാഹത്തിന് മുമ്പോ മനുഷ്യവ്യാപാരങ്ങൾക്കുപോലും തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി മതം ചിലപ്പോൾ പ്രതിബന്ധമായി നിൽക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ, ഇനങ്ങളുടെ പൊതു നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചു വളരെ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മതനിയമങ്ങൾ, ചില വ്യക്തികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അല്പസ്വല്പം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെടുത്ത്, ഭൂരിപക്ഷ അംഗങ്ങൾക്കും കൂടുതൽ ഗുണമുണ്ടാകുകയാണ് വേണ്ടത് എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഇപ്രകാരം ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ മതത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിൽ സമാധാനത്തെ പരിപാലിക്കുവാൻ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടുള്ളതല്ല. മറെറാന്ന് പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തെപ്പറ്റിയാണ്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്രയിൽ പാസ്റ്ററായതിനുള്ള സിവിൽ മാരിയേജ് ബില്ലിൽനിന്നും മുസ്ലീങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചിയിൽ പാസ്റ്ററായ ബില്ലിൽ പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഇവിടുത്തെ ഈ ബില്ലിൽ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് മാത്രമല്ല പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ചും കീഴ്മേൽ മറിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളാണുള്ളത്. ഈ നിയമപ്രകാരം ഒരു മുസ്ലീം വിവാഹം ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവന്റെ അമ്മക്കും അച്ഛനും പരമ്പരാഗതമായി സിദ്ധിച്ചുവന്ന പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തെ തകിടം മറിക്കുന്നു. ഒരു മുസ്ലീമിന് എന്തു സമ്പാദ്യമുണ്ടായിരുന്നാലും അവന്റെ അവകാശികളെ തോൽപ്പിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ മുന്നിലൊന്നു ഓഹരിയിൽ കൂടുതൽ ബില്ലെ

ശുതാൻ പാടില്ല. ഇന്നു ഈ നിയമപ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്യുന്ന ഒരു നിയമപ്രകാരം അവന്റെ അവകാശികൾ അനുഭവിക്കുന്നതും മേലാൽ അവർക്കിട്ടാൻ ഇടയുള്ളതുമായ സ്വത്തിനുതന്നെയും അത് ബാധകമായിവരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ സഭ ഈ വക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തിച്ച് ഈ ഭേദഗതിയെ അംഗീകരിക്കണമെന്നുവേക്കുക.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : മഹമ്മദിയരിൽ ഏതെങ്കിലും വർഗ്ഗക്കാർ മരുമക്കത്തായം അനുസരിക്കുന്നുണ്ടോ?

MR. P. S. MUHAMED : ആതാതന്നെ ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ല.

PRESIDENT : The motion before the House is the one moved by Mr. P. S. Muhamed which is to the following effect :—

Add the following as Sub-Clause (2) of Clause 2 numbering the present Clause 2 as Sub-Clause (i) of Clause 2 :—

"Notwithstanding anything contained in Sub-Clause (1) of Clause 2, the provisions of this Act shall not be applied to the members of the Muslim community."

The Government members, it is understood, will not vote.

The motion was put to vote and lost.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI : Sir, there are one or two formal amendments which have to be moved. I submit that the member in charge of the Bill may be permitted to move those amendments.

PRESIDENT : Permission granted.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : I move that in Clause 4 substitute the following :—

"This Bill may be called 'the Travancore Special Marriage and Succession Bill' and it shall come into force at once."

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI : I second it.

The motion was put and carried.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : Sir, I move that in Clause 37 for the word 37 the word 36 may be substituted.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI : I second the motion.

The motion was put and carried.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : Sir, I move that the Bill be passed.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI : I second it.

The motion was put and carried.

The Bill was passed.